

SETMANA SANTA

GIRONA
2024

Ajuntament **de Girona**

Diputació de Girona

JUNTA
DE CONFRARIES
DE LA SETMANA
SANTA DE GIRONA
PROGRAMA 2024

LA JUNTA DE CONFRARIES DE LA SETMANA SANTA DE GIRONA

agraeix al Bisbat de Girona, al Capítol de la Catedral, a l'Ajuntament de Girona (Regidoria de Ciutadania), a la Diputació de Girona, a la Generalitat de Catalunya (Departament de Cultura) així com a les altres entitats i particulars que ens han afavorit amb el seu ajut i la seva col·laboració per tal de poder atendre les despeses que comporta la celebració de tots els actes que es realitzen durant la Setmana Santa, i que culminen amb la Processó del Sant Enterrament del Divendres Sant.

CAPÍTOL CATEDRAL

Edita: JUNTA DE CONFRARIES DE LA
SETMANA SANTA DE GIRONA
[www.ju.taconfrariesdegirona . at](http://www.ju.taconfrariesdegirona.at)

Fotografies: Jordi Renart, Junta de Confraries i Arxiu
Fotogràfic de la Setmana Santa de Girona

Coordinació: David Fluriach
Emiliano Castro

Disseny i impressió: www.palahi.cat
DL Gi 175-1998

Apartat de Correus, 877 - 17080 GIRONA
[juntaconfrariesgirona@gmail . om](mailto:juntaconfrariesgirona@gmail.com)

Tots els escrits publicats en aquest butlletí expressen i reflecteixen exclusivament l'opinió dels seus autors.

LA JUNTA DE CONFRARIES DE
LA SETMANA SANTA DE GIRONA

ÍNDEX

Composició de La Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona	6
Fra Octavi Vilà i Mayo. Abat de Santa Maria de Poblet i bisbe electe de Girona	7
Lluc Salellas. Alcalde de Girona	11
Miquel Noguer i Planas. President de la Diputació de Girona	13
David Fluriach i Domínguez. President de la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona	15
Elena Ribera Garijo. Pregonera	17
Anna Agustí Hontangas. Cartellista	19
Cartell 2024	21
Programa d'actes 2024	22
Celebracions litúrgiques a la Catedral	25
Itinerari de la processó del Sant Enterrament	26
Passos de la processó del Sant Enterrament	28
Exposanta, museu efímer	30
Pins de les vestes editades	32
La nostra botiga	33
Imatges en el record	34
Banda "la Lira" de Vilafamés	37
Fitxes pedagògiques	38
1r Concurs fotogràfic	39

SETMANA SANTA 2023

Pregó 2023	43
Recull imatges 2023	50
Corpus 2023	52
Preparatius	54

LES NOSTRES CONFRARIES

La Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona: un any ple d'activitats	56
Confraria de Jesús i els Nens. Confraria?	58
Confraria de Jesús Crucificat-Manaies de Girona. Trasllats processionals dels "Misteris"	60
Congregació dels Dolors. El consell de les congregacions dels Dolors de Catalunya	65
Confraria de la Passió. Història de la Confraria de la Passió de Girona	66
Confraria del Davallament. El sínode: caminants junts com a poble de Déu	70

COLLABORACIONS

La humilitat i la primavera	75
---------------------------------------	----

CENTRE D'ESTUDIS DE LA SETMANA SANTA

Aportació del Centre d'Estudis de la Setmana Santa	78
Pràctiques devocionals de la Girona set-centista	79

COMPOSICIÓ DE LA JUNTA DE CONFRARIES DE GIRONA

President: **David Fluriach i Domínguez** CONFRARIA DE SANT ISIDRE I DE SANT GALDERIC

Vicepresident: **Francesc Cayuela i López** CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Vicepresident: **Emiliano Castro i Gómez** CONFRARIA DE LA PASSIÓ

Secretari: **Lluís Formiga i Fanals** CONFRARIA DEL DAVALLAMENT

Tresorera: **Fina Llapart i Ramos** CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT -
MANAIES DE GIRONA

Consiliari: **Mn. Joan Baburés i Noguer**

Caps de Comissió: **Lluís Ripoll i Masferrer** CONFRARIA DE SANT HONORAT
Josep M. Nogué i Regàs CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS
Lluís Comet i Serra CONFRARIA DEL SILENCI
Agustí Agell i Camós CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ
Ramon Muntada i Artilles ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG
Rosa M. Domingo i Mateu CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE
Ramon Bosch i Baulida CONFRARIA DEL SILENCI

Vocals: **Jordi Ginés i Vicent** CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS
David Martín i Fernández CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ
Pere Masachs i Turon CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE
Josep Pla i Oliveras CONFRARIA DE SANT HONORAT
Xavier Blanch i Sanmartí CONFRARIA DEL DAVALLAMENT
Pere Urri i Fàbregas ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT
DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST
Dolors Costa i Noguer ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT
DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST
Antonio R. Martín i Fàbrega CONFRARIA DE LA PASSIÓ
Rafel Garcia i Salions ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG
Francesc Xavier Serra i Sambola CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT -
MANAIES DE GIRONA
Lourdes Sidera i Buch CONFRARIA DE SANT ISIDRE I DE SANT GALDERIC

SALUTACIÓ A L'ESGLÉSIA DE GIRONA

† FRA OCTAVI VILÀ I MAYO

Abat de Santa Maria de Poblet i bisbe electe de Girona

Estimats i estimades que feu camí tot formant l'Església de Déu que peregrina a Girona. Benvolguts i benvolgudes que viviu en aquestes terres, us saludo a tots i a tots us desitjo pau i bé.

Voldria en primer lloc saludar-vos a tots els qui formeu el poble sant de Déu organitzat al voltant dels tretze arxiprestats i les seves parròquies de la nostra diòcesi. Cridat pel Papa Francesc vinc a Girona disposat a fer front al present amb coratge i treballar envers el futur amb esperança juntament amb tots i cadascun de vosaltres, perquè tant sols caminant tots junts podrem avançar seguint la crida que Crist ens ha fet a cadascun. Som cridats a ser testimonis de Crist enmig del món. Amb els preveres, amb els diaques, amb els seminaristes, amb els religiosos i religioses, amb els catequistes, amb tots els qui formeu part de les diferents parròquies, moviments, confraries i associacions que integren la rica pluralitat de l'Església de Girona, demanem-li al Senyor de viure d'una manera digna la vocació que hem rebut (Cf. Ef 4,1).

Comencem aquest caminar junts a les portes del Jubileu convocat pel Papa Francesc per l'any 2025. Aquest any 2024 ens aproparem cap al Jubileu i el mateix Sant Pare ens convida a viure'l com «un any intens d'oració, en el qual els cors es puguin obrir per a rebre l'abundància de la gràcia, fent del "Pare Nostre", l'oració que Jesús ens va ensenyar, el programa de vida de cadascun dels seus deixebles.» (*Carta pel Jubileu 2025*).

Vinc a Girona per viure amb vosaltres la nostra fe, la fe que compartim, la que ens fa dir a Déu Pare i ens fa germans en Jesucrist. Cert que són moltes les dificultats a les que s'enfronta l'Església avui, i per tant també l'Església de Girona, però hem de viure la nostra fe com un vertader regal que Déu ens ha fet, un regal que ens ha de moure a viure-la de manera coherent, defugint i evitant qualsevol escàndol que tant de mal fa a la nostra societat i sobretot a la mateixa Església. La fe no és quelcom per a viure tot just quan ens reunim a l'entorn de la taula de la Paraula i la de l'Eucaristia; la fe ha de ser present, l'hem de fer present, en cada moment de la nostra vida; en els bons i en els dolents i vivint-la en plenitud i sobretot amb joia, l'hem de mostrar a la nostra societat que defuig, ignora o menysvalora la bona nova de la salvació en Jesucrist. Sempre proposant, mai imposant. En paraules de Benet XVI: «l'Església no imposa, sinó que proposa lliurement la

fe catòlica, sabent bé que la conversió és el fruit misteriós de l'acció de l'Esperit Sant. La fe és do i obra de Déu. Precisament per això està prohibida qualsevol forma de proselitisme.» (*Als bisbes de l'Àsia central*, 2 d'octubre de 2008). Hem d'evangelitzar amb la nostra vida, amb la nostra manera de viure la fe, tal com diu el Concili Vaticà II: «Onsevulla que Déu obre la porta de la Paraula per anunciar el misteri de Crist a tots els homes, confiada i constantment cal anunciar al Déu viu i a Jesucrist enviat per a salvar a tots, a fi que els no cristians obrint-los el cor l'Esperit Sant, creient es converteixin lliurement al Senyor i s'uneixin amb sinceritat» (*Ad Gentes*, 13).

Vinc a Girona per compartir amb vosaltres l'esperança. Els creients hem de ser homes i dones d'esperança, missatgers de l'esperança, d'aquella esperança que ens ha donat l'obra redemptora de Crist que fent-se home, patint com nosaltres, morint com nosaltres, ha vençut la mort i ha obert a tota la humanitat les portes de la vida. Però no ens hem de limitar a tenir esperança en la vida eterna, tot i que sigui l'objectiu final de la nostra fe, l'hem de viure i transmetre també avui, ara i aquí. En un món on hi ha tanta necessitat d'esperança, de mirar més enllà d'allò immediat, hem de ser capaços d'esperançar al món. En paraules del Papa Francesc: «L'optimisme defrauda, l'esperança no! La necessitem molt, en aquests temps que semblen foscos, on a vegades ens sentim perduts enfront del mal i la violència que ens envolta, enfront del dolor de tants germans nostres.» (*Audiència general*, 7 de desembre de 2016). I hi ha molts dolors, hi ha moltes guerres que recorren el món, a les portes de casa nostra i tantes altres que ja ni acaparen l'atenció dels mitjans de comunicació; guerres que generen mort, èxodes de població, dolor i pobresa. També les altres guerres que no definim com a tals però que empenyen milions de persones a fugir de situacions on han perdut tota esperança de poder viure i cerquen de sobreviure trucant a les portes del nostre món que sovint fa orelles sordes al seu clam, quan no directament els rebutja, confina o retorna a la seva desesperació i els empeny a la mort. I no oblidem als desesperançats de "la porta del costat", que han de ser l'objectiu prioritari del nostre interès.

Vinc a Girona per practicar amb vosaltres la caritat. Perquè la fe sense esperança no és fe i l'esperança l'hem de mostrar mitjançant la caritat. Com escriu sant Jaume: «la fe si no es demostra amb les obres, tota sola és morta.» (Jm 2,17). L'Església ha de mostrar, mostra ja de fet en molts àmbits ho sabeu prou bé, la seva fe en obres concretes per tal de donar esperança als qui o bé l'han perduda o bé estan en camí de perdre-la, defraudats per una societat que no vetlla per tots i n'oblida a alguns, precisament als qui estan més necessitats d'atenció, siguin de casa o vinguin de lluny.

L'Església viu un procés sinodal que en la seva fase diocesana a Girona sota el guiatge del bisbe Francesc que tant ha treballat per aquesta Església, ha donat bons fruits de reflexió, ara cal que els doni com a Església universal. Sinodalment doncs hem de viure la fe, compartir l'esperança i practicar la caritat. Com dieu en la síntesi de la fase diocesana del Sínode, que faig també meva, cal «trobar noves maneres de sintonitzar amb la gent i caminar amb tothom, viure el temps present com una oportunitat més que com una amenaça intimidant i superar l'obsessió per la uniformitat.»

Vinc a Girona per servir la vostra Església, que ara és ja també la meva. Ho faig conscient de les meves febleses tant físiques com morals, com escriu sant Benet a la Regla, convençut de que si no caminem tots junts res no podrem assolir, cert de que em cal la vostra pregària, el vostre consell i el vostre ajut per a conèixer més de prop què vol Déu de nosaltres i què vol que aportem com a Església de Girona al conjunt de l'Església i al món que ens envolta, nosaltres que som, no ho oblidem mai, també part del món.

Vinc a Girona des de la Catalunya nova, vinc a la vostra terra, que és ara la meva terra, des d'un monestir símbol espiritual i cultural per a Catalunya, vers un país ben arrelat en la nostra història i en la nostra identitat amb una personalitat definida i que és alhora terra d'acollida per a tants. Ens uneix una mateixa fe, esperança i caritat i a partir d'avui un caminar junts amb l'ajut del Crist al qual no hem d'anteposar mai res al seu amor (Cf. *Regla de sant Benet* 7,21).

Per a tots els qui viu en aquestes comarques, del Gironès a l'Empordà, de la Garrotxa a la Selva, del Maresme al Pla de l'Estany, els qui integrem l'Església de Girona, vivint amb profunditat la nostra fe, voldríem ser missatgers d'esperança i testimonis de caritat.

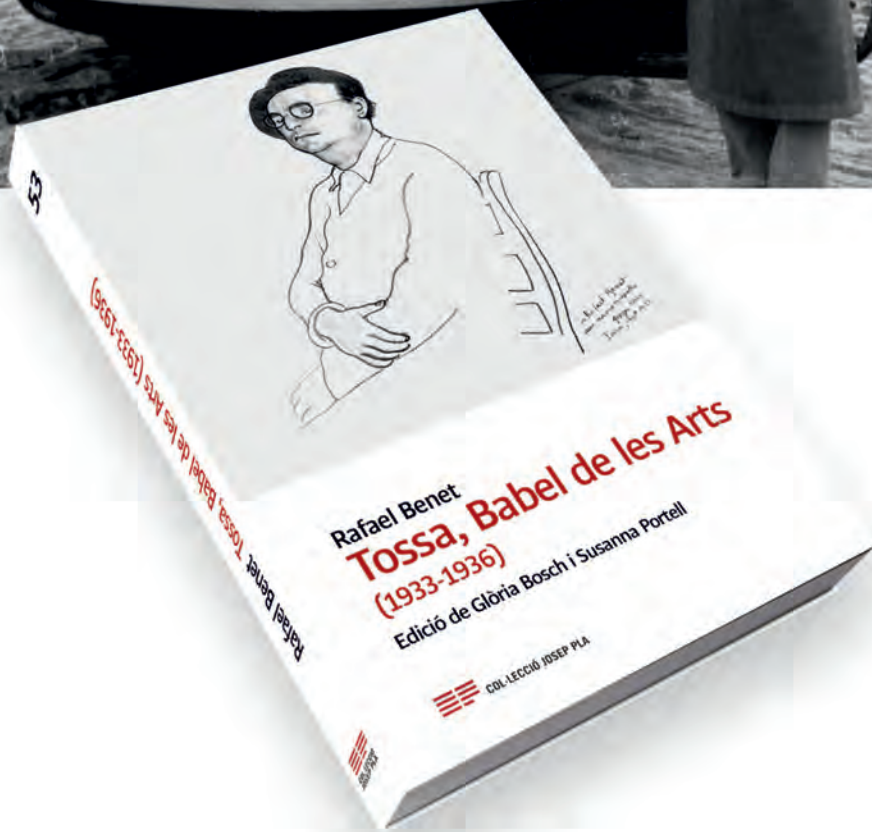
Que sant Feliu i el bisbe sant Narcís ens hi ajudin i amb ells la nostra Mare Maria sota tantes advocacions venerada.

Amb tot el meu afecte i estima per a tots els qui viu en aquestes terres i us prego que m'accepteu com un més de vosaltres, com un gironí més, i al poble de Déu que peregrina a Girona us demano que no us oblideu de pregar per mi com jo ho faig ja per vosaltres.

Foto: Arxlu Rosa Benet

Tossa, Babel de les Arts
Així volia que es titulés aquest llibre el pintor, historiador i crític d'art Rafael Benet (Terrassa, 1889 - Barcelona, 1979). Ho tenia tot enllestit. L'obra contindria el mític article que, l'any 1934, a la revista Art, Benet va dedicar a l'intercanvi cultural viscut a Tossa i que sempre més ha quedat lligat a aquesta localitat. També hi inclouria les columnes que havia escrit a *La Veu de Catalunya*, el 1933, en la secció «Coneguts d'estiu», i n'afegiria d'altres que no havien estat publicades en el seu moment.

Alguns dels protagonistes d'aquests textos, per la seva condició de jueus, havien arribat a Tossa buscant la seguretat que havien perdut en els seus països. Benet parlaria també de la transformació de la Costa Brava; de la creació del primer museu d'art contemporani de tot l'Estat, inaugurat el 1935; dels dies previs a l'esclat de la guerra, i del seu exili. El llibre ja tenia editor. I, també, qui en signés el pròleg: el crític Rafael Santos Torroella. Eren els darrers mesos de l'any 1968... Ara, finalment, l'obra veu la llum.

SALUTACIÓ DE L'ALCALDE

LLUC SALELLAS

Alcalde de Girona

De les pedres mil·lenàries de la nostra ciutat se n'ha escrit molt. Perquè Girona és una ciutat orgullosament arrelada a la terra que l'acull i a les tradicions que s'hi ha aplegat, la més antigues i també les que s'han incorporat fa pocs anys amb l'arribada de nous gironines i gironins. Però les pedres són només la superfícies d'aquest tret particular que defineix el caràcter de Girona. Un caràcter, una identitat, que sobretot ve donat per la seva gent, pels seus costums, per la seva cultura, per allò que hi ha realment entre les pedres, que evoluciona també any rere any per mantenir la seva idiosincràsia.

És per això que la Setmana Santa continua sent ben viva després de quatre segles malgrat la ciutat hagi crescut i hagi canviat la seva fisonomia. Durant aquests dies la ciutat acull actes solemnes que commouen creients i no-creients i que fan memòria sobre el camí recorregut a Girona. Aquests actes són litúrgics, són religiosos i són espirituals però també són actes populars. Perquè aquests dies fomenten també un altre tret gironí que ens enorgulleix: la feina en comunitat per assolir un objectiu comú.

És per això que com a alcalde de Girona vull desitjar a totes les persones que viuen aquests dies amb passió una bona pasqua i fer-los arribar un agraïment per promoure actes que s'entenen sempre des del bé col·lectiu, des de la comunitat. En temps d'individualisme és d'agrair.

AGÈNCIA DE
corcoy
TRANSPORTS®

✉ corcoy@corcoy.info   📍 Sta Eugènia, 30 - GIRONA
🌐 www.corcoy.info   📞 Tel 972 201 533

kentia
floristeria

Bonastruc de Porta 21
tels. 972 22 02 12
972 20 93 08

bonart cultural

**LA BOTIGA DE LES
SOLUCIONS**

BRICOLATGE | LLAR | JARDINERIA | MATERIALS

Carrer la Sèquia 20 17001 Girona
Tel. 972 20 40 62

 www.serveiestacio.com

SERVEI ESTACIÓ

GRUP
BOU *ASSOCIATS*

EL PES DE LA TRADICIÓ

MIQUEL NOGUER I PLANAS

President de la Diputació de Girona

Les tradicions són una mostra de la cultura i la història d'un territori i de la seva societat. Un llegat que hauria caigut en l'oblit si no hagués estat pel paper de la ciutadania, que, de generació en generació, ha contribuït a preservar-les malgrat haver patit èpoques de penúries i moltes dificultats en certs moments. I la Setmana Santa, més enllà del seu significat de vivència religiosa, s'ha convertit en un esdeveniment troncal de la identitat cultural i patrimonial de Girona.

La societat gironina viu intensament una celebració que li permet el retrobament familiar, el reforç del seu sentiment de pertinença i, alhora, un petit parèntesi en el seu dia a dia frenètic. Enguany s'hi ha programat una setmana plena d'activitats religioses, d'actes populars respectuosos amb els costums i la litúrgia d'uns dies tan especials.

L'acte culminant, i també el més antic i multitudinari, és la Processó del Sant Enterrament del Divendres Sant, una tradició que té els orígens documentats des de l'any 1566. Són dies en què el Barri Vell de Girona es converteix en un escenari monumental per a les tradicionals manifestacions de devoció popular, que, tot i conservar molt fidelment les representacions originals, han evolucionat i han adquirit un vernís de modernitat que les fa ser també un atractiu turístic.

Sens dubte, la dedicació que, de manera totalment altruista, tanta gent posa a disposició de la ciutat mereix un reconeixement. L'associacionisme és un dels grans tresors de què disposem a la nostra demarcació i, gràcies a aquest voluntariat i a la tasca abnegada i constant d'entitats com la Junta de Confraries de Girona, podem gaudir amb orgull d'esdeveniments d'aquesta dimensió i prestigi.

Aprofito l'avinentesa per donar les gràcies a tots els que fan possible que, un any més, visquem una gran Setmana Santa. Us convido a ser-ne partícips i a viure-la en primera persona.

Viu l'estiu al GEiEG 2024

Casals i Campus
Del 25 de juny
al 31 d'agost

+ de 15 activitats
diferents i sortides
setmanals!

INSCRIPCIONS

SOCIS

del 02/05/24 al 09/05/24

SOCIS / NO SOCIS

a partir del 10/05/24

*Cada dia,
PISCINA
matí
i
tarda*

SOM PRESENT, PASSAT I FUTUR DE LA PROCESSÓ

DAVID FLURIACH I DOMÍNGUEZ

President de la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona

De nou, una altra Setmana Santa se'ns acosta. I cadascú compta les que ja ha celebrat al llarg de la seva vida com passa amb totes les festes de l'any civil i les del litúrgic. Un altra Nadal, una altra Pasqua, un altre aniversari... I podem percebre que el temps és circular, tot torna un i un altre any. L'etern retorn del temps segons els grecs, on els cicles naturals es van repetint. La concepció del temps és un tema controvertit en la filosofia i no em sembla oportú escriure sobre aquest, ara i aquí. En un altre moment i lloc. Em sembla suggeridor, però, la idea del cercle en la concepció del temps litúrgic. No que tot torna, només, sinó que és evident que es torna a presentar una altra vegada davant nostre per considerar el que torna amb més profunditat, amb l'experiència adquirida i amb un ulls que cerquen alguna cosa més del que ja s'ha après i adquirit. Tornar a celebrar la Setmana Santa en el moment que cadascú ho fa, implica una mirada sobre el Misteri cercant aspectes nous, admirant detalls que sorprenen, contemplant el que se'ns proposa. I això, perquè? Doncs, perquè la vida del qui creu, i també del qui està en camí, és com un riu que transcorre per diferents terrenys, a vegades lent, a vegades ràpid, potser per viaranyes tortuosos i en ocasions per valls plàcides i calmades. I quina és la finalitat? Arribar a la contemplació de Déu en la seva plenitud. I el riu, en el seu transcórrer hi porta de tot! La Setmana Santa, una altra vegada, ens dona l'ocasió de posar-nos al davant el rostre de Déu i recordar-nos quina és la finalitat de la persona humana, "*ens has creat per a tu, Senyor, i el nostre cor romandrà inquiet fins que no descansi en tu*", com diu Sant Agustí a les Confessions. Els passos de la Processó del Sant Enterrament no pretenen ser més que això.

La Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona treballa tot l'any per mostrar als gironins una tradició secular, que ve de la mateixa arrel de la tradició que identifica la nostra ciutat que es comprèn en profunditat quan s'uneix societat, cultura i fe. Als membres de la Junta agraeixo el seu treball i compromís gratuït en aquesta important tasca. Així com també estenc el meu agraïment a tots els membres que formen part de les dotze confraries gironines. I els animo a seguir participant en la Processó que, any rere any, se celebra a la ciutat. Formeu part del seu passat gloriós, del seu present actiu i de l'esperançador futur. Gràcies a tots ells i a tota la ciutat!

Tingueu una bona Setmana Santa i una Santa Pasqua del Senyor Ressuscitat!

GALERIA D'ART EL MOLÍ

BELLES ARTS
CERÀMICA i EINES
PINTURES
MATERIAL D'ART
MARCS D'ENCÀRREC
MANUALITATS

Sta. Clara, 15-17 - Tel. 972 20 36 34 - 17001 GIRONA
St. Agustí, 38 - Tel. 972 20 65 11 - 17003 GIRONA

Una Catedral.
noranta esglaons.
Un cafè, seixanta
anys.

CAFÈ L'ARC | 1957
PLAÇA DE LA CATEDRAL 9
GIRONA

REGALS ROURA

- ESPELMES
- OBJESTES REGAL
i DECORACIÓ

Ciutadans, 22 - Tel. 669 719 841
17004 GIRONA

FEDERACIÓ
CATALANA
D'ENTITATS
CORALS

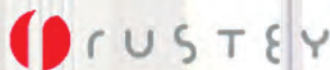
Tel. 619 013 894 www.planteseva.es.it
C/ Guadiana, 17 - 17004 GIRONA

J. Pintor
joan masagué

C. Bellpuig, 2a B.A.
17007 Girona
Tel. 649 89 15 43

j.pintor@masague.cat

LÀPIDES I MARBRES RUSTEY SL
C/ Mas Ramada, 9 · 17004 Girona · Tel +34 972 222 606
Mòbil: +34 672 274 949 · E-mail: marbresrustey@marbresrustey.com

BANYS

CUINES

60 anys d'experiència
en el treball del marbre

ART FUNERARI

PREGONERA 2024 | ELENA RIBERA GARIJO

- Nascuda al Pont de Suert el 30 d'abril de 1958.
- Casada i dos fills.
- Membre de la Confraria de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.
- Presidenta de l'associació de l'Apostolat de l'oració de Girona.
- Llicenciada en dret per la UB. Diploma dret civil català. Estudis doctorat UB. Programa lideratge gestió pública IESE.
- Professora dret civil Facultat de Dret. UB. 1987-1992.
- Assessora jurídica UB òrgans de govern i gerència. 1987-1992.
- Delegada Territorial de Justícia. 2000-2001.
- Directora General de mesures penals alternatives i justícia juvenil. 2001-2002.
- Coordinadora del programa de reglamentació orgànica i execució de la Secretaria Sectorial d'execució penal. 2002-2003.
- Diputada al Parlament de Catalunya legislatures VII a X.
- Portaveu de Justícia e Interior de CIU. 2003- 2015.
- Coordinadora diputats CIU comissió de justícia. 2003-2015.
- Vicepresidenta de la Comissió d'Economia. 2003-2007.
- Diputada al Congreso de los diputados legislatura XI 2015-2016.
- Cap servei jurídic. Funcionari .
- Cap de recursos humans de la UdG 2016-2017.
- Gerent de la UdG 2017-2020.
- Adjunta al vicerectorat de desplegament estatutari i normatiu de la UdG. Juny 2023 fins ara.

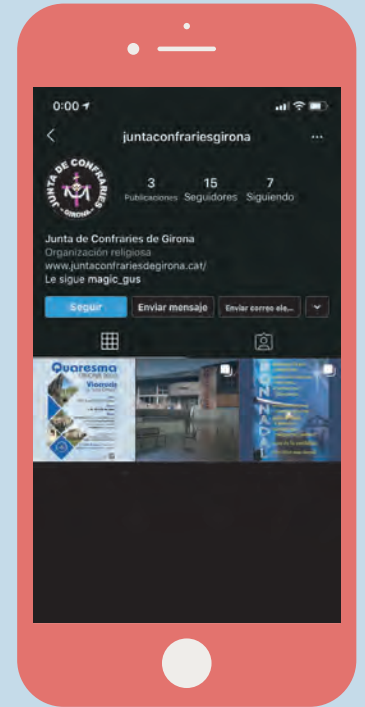

@juntaconfrariesgirona

ENS FEM
+ VISIBLES

SEGUEIX-NOS
A LES XARXES SOCIALS

@JuntaConfraries

Junta Confraries Girona

CARTELLISTA | ANNA AGUSTÍ HONTANGAS

Pals 1968.

Llicenciada en Belles Arts Facultat St. Jordi de Barcelona UB.

Cursos de gravat, escultura i ceràmica, sensologia pictòrica, neurociència i creativitat a Barcelona, Girona i La Bisbal d'Empordà.

La meva trajectòria artística comença a Pals, poble de l'Empordà, on vaig néixer amb una passió innata per la pintura. Des de ben petita, sempre vaig sentir una atracció irresistible cap a les arts visuals, i a mesura que vaig créixer, aquesta passió es va convertir en una obsessió.

Vaig decidir seguir el meu somni d'artista estudiant Belles Arts a Barcelona, on vaig explorar diverses tècniques i estils artístics. Després, vaig continuar la meva formació en ceràmica a La Bisbal, gravat i escultura a Girona, ampliant així el meu repertori d'habilitats.

El punt d'inflexió en la meva carrera va ser quan vaig exposar per primera vegada de manera individual a Ca la Pruna, a Pals. A partir d'aquí, les meves obres han estat exposades en exposicions individuals i col·lectives a ciutats com Barcelona, Sabadell, Tarragona, Madrid, Amsterdam i Hellevoetsluis (Holanda), Lyon (França), Yorkshire (Regne Unit), i moltes altres. Actualment estic preparant una individual a Montpellier i a la galeria de Pals.

La meva pintura es va inspirar inicialment en el meu entorn natural, especialment en el mar i els paisatges de l'Empordà. Els grans espais i els intensos blaus del mar van ser una font d'inspiració constant en les meves primeres obres.

Després d'un viatge transformador a l'Àfrica, vaig començar a incorporar colors terrosos, taronges i vermells més vibrants a la meva paleta. Utilitzant

pigments originaris d'allà. A més, vaig començar a introduir la figura humana dins els paisatges, donant-los un protagonisme especial. Els nens, les dones, els rostres, van començar a emergir com a temes recurrents en les meves pintures.

Avui en dia, la meva obra es caracteritza per la combinació de tècniques d'acrílic i collage, utilitzant textures i rugositats per donar profunditat i dimensió als meus quadres.

Tinc la sort de tenir la meva pròpia galeria a Pals, des d'on les meves obres han trobat el seu camí cap a col·leccionistes i amants de l'art arreu del món.

Estic molt contenta d'haver realitzat el cartell anunciador de la Setmana Santa de Girona, la ciutat on visc actualment i tinc la sort de tenir el taller al bell mig del Barri Vell.

A L'ESPAI, EL TEMPS PASSA EN EXPERIÈNCIES

SHOPPING · GASTRONOMIA · CINEMA · ACTIVITATS

 espai
GIRONÈS

>> L'ESPAI INFINIT

ESPAIGIRONES.COM PÀRQUING GRATUÏT

CARTELL 2024

ANNA AGUSTÍ HONTANGAS

Quan en Lluís va contactar amb mi per dir-me que la Junta de Confraries m'havia escollit per fer el cartell de Setmana Santa, se'm va omplir el cap d'idees.

Aquestes idees, un cop arribat al taller, vaig començar a desenvolupar-les, fer esbossos i proves... però tenia clar, que volia donar especial importància a les vestes, aquestes presències dels confreres i penitents, que amb les seves cucurulles i vestits de diferents colors donen un profund sentit de solemnitat i alhora religiositat amb l'anonimat que comporta i requereix, l'acte de la penitència de la Processó.

Dels colors de les indumentàries vaig escollir el lila i el vermell per a materialitzar la multitud que representa, i que em va impactar de ben petita, quan vaig venir per primer cop des de Pals a veure la Processó amb els pares.

El lila com a símbol de la Quaresma, sacrifici i humilitat convidant al recolliment i la reflexió. El vermell, diumenge de Rams i Divendres Sant, el color de la sang, del cor, la caritat o la força de l'Esperit.

El blau del cel vol envoltar l'obra i els seus elements en una atmòsfera litúrgica de preparació espiritual.

La Catedral, la seva arquitectura i la seva majestuositat identifica a la ciutat de Girona, d'on surten les vestes, de blanc representant Déu, el diumenge de Rams, la llum i la puresa.

He intentat fusionar tots aquests elements per a transmetre a l'espectador, en una simple mirada la importància de la celebració religiosa a la ciutat.

SETMANA SANTA

GIRONA

2024

PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

DIVENDRES SANT, A LES 21 h

Més info:
www.juntaconfrariesdegirona.cat

www.juntaconfrariesdegirona.cat

Dissenyat per: G. 04/2024

PROGRAMA D'ACTES 2024

- **DIMECRES 14 DE FEBRER - DIMECRES DE CENDRA INICI DE LA QUARESMA**
Presentació del cartell de Setmana Santa i activitats de la Quaresma. Nota de premsa
- **DIUMENGE 18 DE FEBRER - VIACRUCIS A LES CREUS**
Lloc: Camí de les Creus – **A les 16.30 h**
A les 16.15 h: Sortida mini bus de plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.
*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA
- **DIUMENGE 25 DE FEBRER - VIACRUCIS A LES CREUS**
Lloc: Camí de les Creus – **A les 16.30 h**
A les 16.15 h: Sortida mini bus de plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.
*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA
- **DISSABTE 2 DE MARÇ - RECÉS DE QUARESMA**
Lloc: Monestir de Sant Daniel
Obert a les confraries i a tothom qui vulgui.
A les 10.30 fins a les 14.00 h – Dinar opcional.
- **DIUMENGE 3 DE MARÇ - VIACRUCIS A LES CREUS**
Lloc: Camí de les Creus – **A les 16.30 h**
A les 16.15 h: Sortida mini bus de plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.
*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA
- **DISSABTE 9 DE MARÇ - VIACRUCIS JOVE NOCTURN**
Lloc: Camí de les Creus
A les 22.00 h: Viacrucis Jove Nocturn
Tot seguint les capelles del Viacrucis, redescobrim uns paratges de nit per acabar a l'ermita del Calvari.
- **DIUMENGE 10 DE MARÇ - VIACRUCIS A LES CREUS**
Lloc: Camí de les Creus – **A les 16.30 h**
A les 16.15 h: Sortida mini bus de plaça Catalunya, cap al Camí de les Creus.
*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ A LA BASÍLICA DE SANT FELIU DE GIRONA
- **DIMECRES 13 DE MARÇ - CONFERÈNCIA**
Lloc: Auditori Viader
A les 19.30 h: Conferència: “La Catedral com a llar”
A càrrec de: Gustau Torres Mendoza.
Organitza: Confraria del Sant Sepulcre.
- **DIVENDRES 15 DE MARÇ - PRESENTACIÓ LLIBRE**
Lloc: Aula Magna - Casa de Cultura
A les 18.00 h: Presentació del llibre: “Crònica històrica de l'Orde Equestre del Sant Sepulcre de Jerusalem”
A càrrec des seus autors: Ramon Muntada i Artiles i Pilarín Bayés de Luna. Presentada pel Lloctinent d'Espanya oriental de l'Orde Sr. Joan Carles de Balle Comas
Organitza: Ordre del Sant Sepulcre de Jerusalem.
- **DIVENDRES 15 DE MARÇ - CONFERÈNCIA**
Lloc: Auditori Josep Irla
A les 20.00 h: Conferència: “Iconografia de la Passió”
A càrrec de: Dr. Juan Francisco Campo Echevarria
Organitza: Junta de Confraries.
- **DIUMENGE 17 DE MARÇ - VIACRUCIS A LA CATEDRAL**
Lloc: Catedral de Girona
Horari: A les 16.30 h.
Cinquè diumenge de Quaresma, com els altres anys celebrarem el Viacrucis a la Catedral.

• **DIUMENGE 17 DE MARÇ** - CONCERT D'ORGUE

Lloc: Catedral

A les 18.00 h: Concert d'orgue

A càrrec de: Pau Riuró, Mestre de Capella de la Catedral

Organitza: Junta de Confraries.

• **DILLUNS 18 DE MARÇ** - QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 18 al 22 de març: “Quinari a la Mare de Déu dels Dolors”. Cada dia a les 19.30 h res de la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

• **DIMARTS 19 DE MARÇ** - QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 18 al 22 de març: “Quinari a la Mare de Déu dels Dolors”. Cada dia a les 19.30 h res de la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

• **DIMECRES 20 DE MARÇ** - QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 18 al 22 de març: “Quinari a la Mare de Déu dels Dolors”. Cada dia a les 19.30 h res de la Corona i a les 8 hores Santa Missa.

• **DIMECRES 20 DE MARÇ** - PREGÓ 2024

Lloc: Auditori Josep Irla – Generalitat de Catalunya

Hora: a les 19.30 h.

A càrrec de: Elena Ribera i Garijo, advocada.
Intervenció musical de “Capella Polifònica de Girona”

• **DIJOURS 21 DE MARÇ** - QUINARI CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Del 18 al 22 de març: “Quinari a la Mare de Déu dels Dolors”. Cada dia A les 19.30 h res de la Corona i a les 20.00 h Santa Missa.

• **DIJOURS 21 DE MARÇ** - INAUGURACIÓ EXPOSANTA 2024

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Hora: a les 20.30 h

Organitza: Junta de Confraries.

• **DIVENDRES 22 DE MARÇ** - DIVENDRES DE DOLORS **Cloenda del Quinari a la Mare de Déu dels Dolors .**

Res de la Corona a les 11.30 h. A les 12 h Missa de Divendres de Dolors. A les 19.30 h de la tarda res de la Corona i a les 20.00 h Santa Missa concelebrada amb l'acompanyament de la coral del GEiEG, dirigida per Pilar Sanz.

Organitza: Congregació de la Mare de Déu dels Dolors.

• **DISSABTE 23 DE MARÇ** - EXPOSANTA 2024

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11 a les 13.30 h i de les 17.00 a les 20.00 h.

• **DISSABTE 23 DE MARÇ** - CONCERT DE MÚSICA SACRA

Lloc: Església del Mercadal de Girona.

Hora: a les 18 h. Concert de Música Sacra, a favor de Càritas diocesana de Girona.

Amb la participació de: Cor de Cambra de Girona, La Capella Polifònica de Girona i Cor Maragall

Organitza: Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC) i la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona.

• **DIUMENGE 24 DE MARÇ** - DIUMENGE DE RAMS

Lloc: Catedral de Girona

Hora: a les 11.00 h benedicció de Rams, seguit de la Santa Missa.

• **DIUMENGE 24 DE MARÇ** - EXPOSANTA 2024

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11.00 a les 13.30 h de les 17.00 a les 20.00 h.

• **DILLUNS 25 DE MARÇ - EXPOSANTA 2024**

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11.00 a les 13.30 h i de les 17.00 a les 20.00 h.

• **DIMARTS 26 DE MARÇ - EXPOSANTA 2024**

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11.00 a les 13.30 h i de les 17.00 a les 20.00 h.

• **DIMECRES 27 DE MARÇ - EXPOSANTA 2024**

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11.00 a les 13.30 h i de les 17.00 a les 20.00 h.

• **DIMECRES 27 DE MARÇ - MANAIES DE GIRONA**

Sortida: A les 20.00 h des del Castrum de St. Lluc per fer entrega del Penó.

A la tornada desfilada pels carrers de la ciutat.

• **DIJOUS 28 DE MARÇ - EXPOSANTA 2024**

Lloc: Església de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

Horari: de les 11.00 a les 13.30 h i de les 17.00 a les 20.00 h. Últim dia.

• **DIJOUS 28 DE MARÇ - OFICI DIJOUS SANT**

Lloc: Catedral de Girona

Horari: A les 19.00h.

• **DIVENDRES 29 DE MARÇ - OFICI DIVENDRES SANT**

Lloc: Catedral de Girona

Horari: A les 19.00h.

• **DIVENDRES 29 DE MARÇ - PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT**

A partir de les 9.00 h, sortida dels Passos de l'església dels Dolors.

A partir del migdia i durant tot el dia: exposició de Passos a la Plaça de LA PUJADA DE SANT FELIU (entrada sud de la Basílica)

A les 18.30 h, sortida del Maniple de Manaies per recollir el penoner.

A les 21.00 h, sortida de la Processó del Sant Enterrament des de la Catedral.

Itinerari: plaça de la Catedral, portal de Sobreportes, pujada Sant Feliu, carrer Ballesteries, Argenteria, Rambla Llibertat, Pont de Pedra, carrer Nou, carrer Fontanilles, Agda. Sant Francesc, Plaça Catalunya, carrer Albareda, Plaça del Vi, carrer Ciutadans, Plaça de l'Oli, Cort Reial, carrer Ballesteries, pujada Sant Feliu, portal de Sobreportes, plaça de la Catedral.

A les 23.00 h (aprox.): arribada de la Processó a la Catedral. Encontre de la Mare de Déu amb la santa Creu. Rendiment d'honors a la Santa Creu. Cant del Crec en un Déu. Benedicció final.

*EN CAS DE PLUJA SE CELEBRARÀ UN ACTE A L'INTERIOR DE LA CATEDRAL DE GIRONA

• **DISSABTE 30 DE MARÇ - CONCERT DE BANDA**

Lloc: Plaça Independència de Girona.

Hora: a les 12.00 h.

A les 11.00 h hi haurà una "cercavila" pels següents carrers: Casa de Cultura, Plaça de l'Hospital, Plaça Pompeu Fabra, Plaça Catalunya, carrer Santa Clara, Plaça de la Independència.

A càrrec de la Banda de Música "LA LIRA" de Vilafamés (Castelló de la Plana).

*EN CAS DE PLUJA EL CONCERT SE CELEBRARÀ EN EL CENTRE CULTURAL LA MERCÈ.

• **DISSABTE 30 DE MARÇ - VIGÍLIA PASQUAL**

Lloc: Catedral de Girona.

Horari: A les 23.00 h

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES A LA CATEDRAL

DIUMENGE 24 DE MARÇ: DIUMENGE DE RAMS

10.00 h Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
11.00 h Benedicció de Palmes a la plaça dels Apòstols, processó i Missa de Rams a l'interior de la Catedral

DILLUNS 25 DE MARÇ: DILLUNS SANT

9.00 h Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual

DIMARTS 26 DE MARÇ: DIMARTS SANT

9.00 h Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual
17.00 h Missa Crismal. Benedicció dels Sants Olis

DIMECRES 27 DE MARÇ: DIMECRES SANT

9.00 h Litúrgia de les Hores i Missa a la Capella Conventual

DIJOURS 28 DE MARÇ: DIJOURS SANT

9.00 h Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
19.00 h Missa vespertina de la Cena del Senyor

DIVENDRES 29 DE MARÇ: DIVENDRES SANT

11.00 h Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
17.00 h Celebració Litúrgica de la Passió del Senyor
21.00 h Processó del Sant Enterrament. Acte final a l'escalinata de la Catedral: Pregària i Benedicció

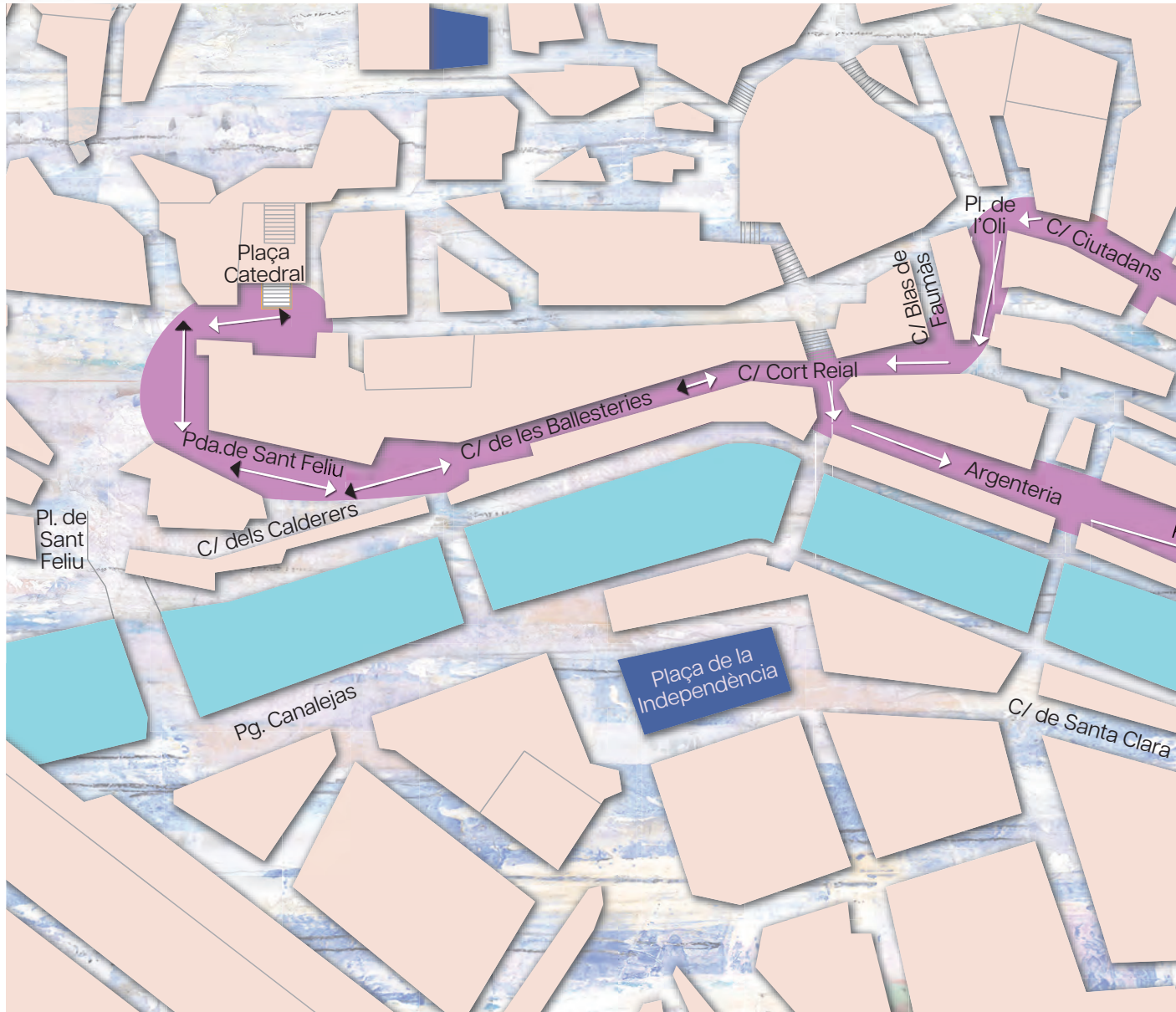
DISSABTE 30 DE MARÇ: DISSABTE SANT

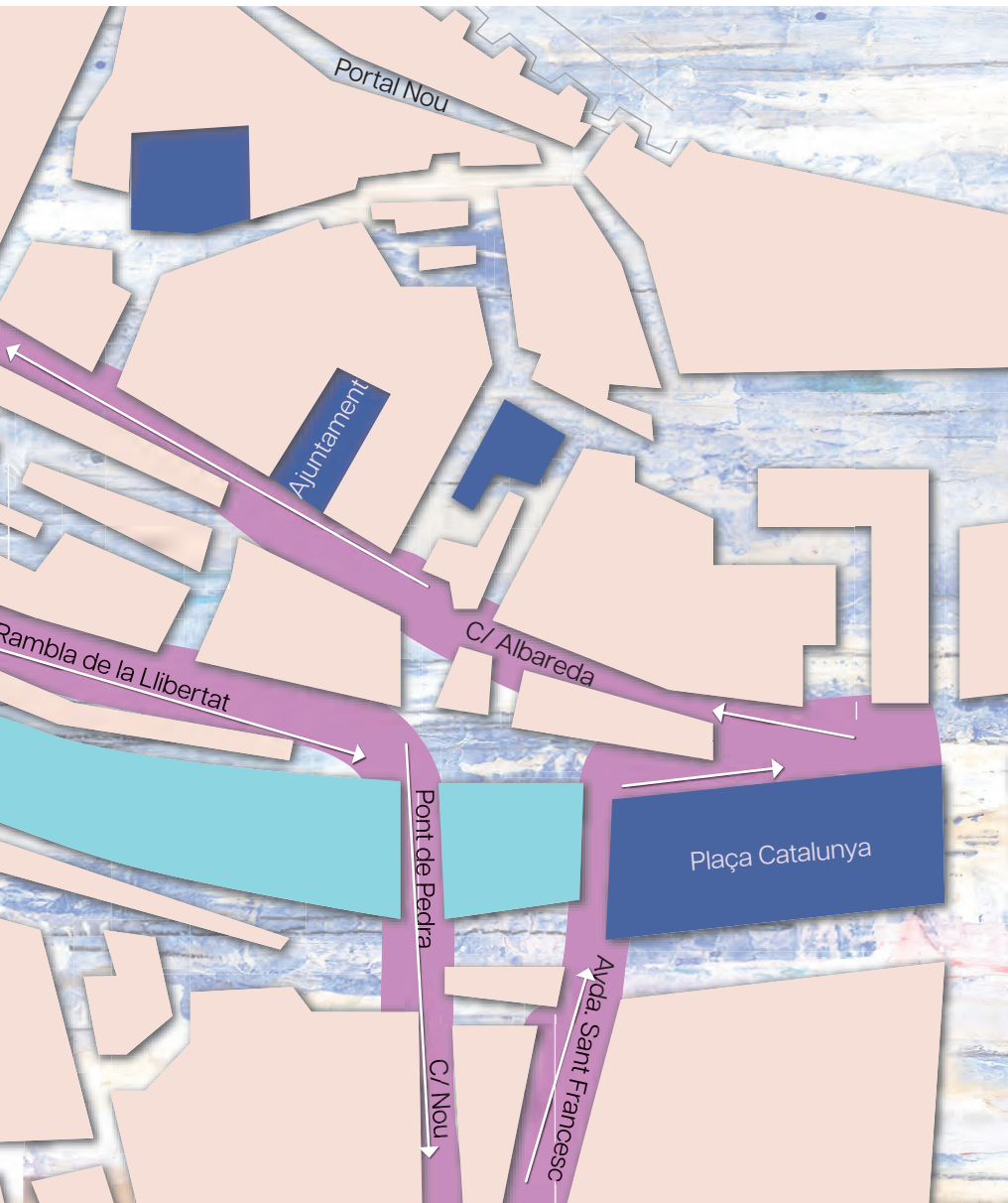
11.00 h Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
23.00 h Vetlla Pasqual. Benedicció del foc nou al Claustre.
Processó i Missa Pasqual amb la benedicció de les Fonts Baptismals i Renovació de les Promeses del Baptisme

DIUMENGE 31 DE MARÇ: DIUMENGE PASQUA

10.30 h Litúrgia de les Hores a la Capella Conventual
11.00 h Missa solemne del Dia de Pasqua.

ITINERARI DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

Itinerari

DIVENDRES SANT 29 DE MARÇ A LES 21 h

- Plaça de la Catedral
- Portal de Sobreportes
- Pujada de Sant Feliu
- Carrer Ballesteries
- Carrer Argenteria
- Rambla Llibertat
- Pont de Pedra
- Carrer Nou
- Carrer Fontanilles
- Av. Sant Francesc
- Plaça Catalunya
- Rambla Mn. Jacint Verdaguer
- Carrer Albareda
- Plaça del Vi
- Carrer Ciutadans
- Plaça de l'Oli
- Carrer Cort Reial
- Carrer Ballesteries
- Pujada Sant Feliu
- Portal de Sobreportes
- Plaça de la Catedral

PASSOS DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

PASSOS DE LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

Divendres Sant
29 de març de 2024 - 21.00 h

 VERSIÓN EN ESPAÑOL

 ENGLISH VERSION

 VERSION FRANÇAISE

 VERSIONE ITALIANA

 DEUTSCH VERSION

1

CONFRARIA DE JESÚS I ELS NENS

Pas de l'Entrada Triomfant de Jesús a Jerusalem

Jesús acompanyat pels apòstols i cavalcant sobre una somera i, beneeix als nens i joves que el reben amb palmes d'alegria.

4

CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT

Pas de l'Ecce Homo

Pilat, governador romà de Judea, tot i sabent que Jesús era innocent, els l'entrega perquè el crucifiquin.

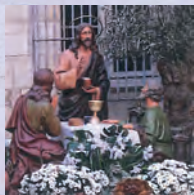
2

CONFRARIA DE SANT HONORAT

Pas de la Institució de l'Eucaristia

A l'últim sopar Jesús deixa el sagrament de l'Eucaristia als dotze apòstols representats aquí per sant Pere i sant Joan.

4

Pas de la Caiguda de Jesús

Jesús, portat pels soldats romans al Calvari, cau a terra extenuat pel dolor de la flagel·lació i el pes de la creu.

3

CONFRARIA DE SANT ISIDRE LLAURADOR I SANT GALDERIC

Pas de l'Oració de Jesús a l'Hort de Getsemani

Jesús, agenollat en actitud d'oració, rep el consol de l'Àngel i li mostra el calze d'amargor de la Passió.

5

CONFRARIA DEL SILENCI

Pas de la trobada de Jesús amb la Mare de Déu

Jesús, cansat i abandonat per tots, rep el consol de trobar a la seva Mare.

6

CONFRARIA DE LA SANTA FAÇ

Pas de la trobada de Jesús amb la Verònica

Pujant al Calvari, ajudat pel bon Cirineu, Jesús deixa gravat el seu rostre al mantell de la Verònica que li ha eixugat la cara.

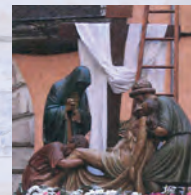

10

CONFRARIA DEL DAVALLAMENT

Pas del Davallament de Jesús

Josep d'Arimatea i Nicodem desclaven pietosament Jesús de la creu i l'entreguen a la seva Mare.

7

CONFRARIA DE LA PASSIÓ

Pas de l'Agonia de Jesucrist

Jesús clavat a la creu, segons els costums romans, es dirigeix a la seva Mare i al deixeble Joan.

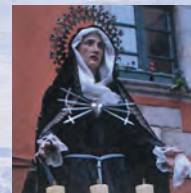

11

CONGREGACIÓ DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Pas de la Dolorosa

A Maria, veient al seu Fill mort, se li complia la profecia de Simeó per la qual una espasa de dolor travessaria el seu cor.

8

ARXICONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST

Creu d'Improperis

Creu amb els objectes més rellevants de la Passió: escales de la crucifixió, la llança, la canya amb una esponja, etc.

12

CONFRARIA DEL SANT SEPULCRE

Pas dels Perfums

Les santes dones ajuden a amortallar el cos de Jesús amb un llençol i perfums, tal com era costum d'enterrar entre els jueus.

9

ARXICONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST

Imatge de Jesús Crucificat

La figura de Jesús mort a la creu és el cim de la Passió i signe de redempció. És el centre de la nostra processó.

Pas del Sant Sepulcre

Jesús fou dipositat en un sepulcre nou, tallat en la roca i custodiat per uns guàrdies, d'on ressuscità al tercer dia

EXPOSANTA, MUSEU EFÍMER...

EMILIANO CASTRO GÓMEZ

Amb l'arribada imminent de la Setmana Santa, la ciutat de Girona es prepara per acollir una de les exposicions més esperades de l'any: la presentació dels passos de la Setmana Santa, organitzada per la Junta de Confraries. Aquest esdeveniment té lloc a l'històric escenari de l'església dels Dolors, un espai carregat d'història i simbolisme que serveix com a avantsala per a les celebracions de la Setmana Santa 2024.

L'església dels Dolors, que ja de per si és un testimoni silenciós del pas del temps i la devoció, es transforma en aquesta època de l'any en un museu efímer que uneix la riquesa cultural i espiritual de les confraries. Els passos, representacions artístiques de temes religiosos que desfilen pels carrers durant la processó del Sant Enterrament, s'ubiquen amb elegància dins de la nau de l'església, creant una experiència única per als visitants.

L'exposició, que obrirà les seves portes el dissabte 23 de març, ofereix als espectadors l'oportunitat de contemplar d'aprop aquestes autèntiques obres d'art que reflecteixen la passió, la mort i la resurrecció de Jesucrist.

La Junta de Confraries de Girona ha posat un especial èmfasi en l'aspecte educatiu de l'exposició. S'han organitzat visites guiades per a estudiants de diferents escoles i instituts de la ciutat perquè puguin conèixer la història i la tradició que envolta aquests passos, així com entendre el valor cultural i espiritual que representen per a la ciutat.

A més de la part històrica, l'exposició ofereix una oportunitat per a la reflexió i la meditació. L'església dels Dolors es converteix en un espai de recolliment on els visitants poden connectar amb l'esperit de la Setmana Santa i els ensenyaments que aquest temps tan especial aporta a les persones.

Amb la ciutat de Girona immersa en aquest ambient únic, l'exposició de passos de la Setmana Santa a l'Església dels Dolors s'erigeix com un esdeveniment imprescindible que uneix la tradició, la religió i l'art en una experiència singular. Un punt de partida emocionant que pren el relleu de les celebracions que estan a punt de començar i que captura l'ànima i la passió dels gironins.

SETMANA SANTA GIRONA 2024
EXPOSANTA

LLOC | Església Mare de Déu dels Dolors
del 23 al 28 de març

HORARI | d'11h a 13.30h i de 17h a 20h

Assessoria Turística de Girona | Diputació de Girona | Departament de Cultura de Catalunya | www.juntaconfradesdegiro.org

PINS DE LES VESTES EDITADES

1. MANAIA
2. PORRER
3. CREU PROCESSIONAL
4. CONFRARE JESÚS I ELS NENS
5. CONFRARE SANT HONORAT
6. CONFRARE SANT ISIDRE LLAURADOR I SANT GALDERIC
7. CONFRARE JESÚS CRUCIFICAT
8. CONFRARE DEL SILENCI
9. CONFRARE DE LA SANTA FAÇ
10. CONFRARE DE LA PURÍSSIMA SANG
11. CONFRARE DE LA PASSIÓ I MORT
12. CONFRARE DE LA PASSIÓ
13. CONFRARE DEL DAVALLAMENT
14. CONFRARE DELS DOLORS
15. CONFRARE DEL SANT SEPULCRE
16. GUÀRDIA NOBLE SANT SEPULCRE
17. ARREGLADOR GENERAL DE LA JUNTA DE CONFRARIES

Els beneficis de la venda es destinen a subvencionar els actes que s'organitzen.

Es poden trobar a la Junta de Confraries, durant l'exposició dels Dolors o bé a través de cadascuna de les confraries.

Moltes gràcies!

LA NOSTRA BOTIGA

RECORDS DE SETMANA SANTA

La Junta de Confraries de Girona disposa d'una sèrie d'objectes de record per a col·leccionista o regal, amb l'ànim de donar difusió, així com de popularitzar-los. Així mateix disposa de materials per a vestimenta de vestes, que figuren en aquestes imatges i que es poden adquirir durant la Setmana Santa a l'Exposanta de l'església dels Dolors del 23 al 28 de març. Horari matins d'11.00 a 13.30 / tardes de 17.00 a 20.00 h. Dia 23 de març de 10.00 a 14.00 h, a la Rambla. Dia 29 de març de 10.00 a 14.00 h, a la Pujada de Sant Feliu.

IMATGES EN EL RECORD

5 6

7

1. Pessebre Vivent al passeig arqueològic. Fons Narcís Sans. 1958.
2. Veneració de la Creu al final de la Processó. Fons Narcís Sans. 1964
3. Veneració de la Creu al final de la Processó. Fons Narcís Sans Prats. 1967
4. Pas de la Processó. Fons Narcís Sans. 1968.
5. Assemblea eucarística en la festivat del Corpus Christi. Pas de la custòdia pel recinte del Passeig Arqueològic. Fons Narcís Sans.1975.
6. Catifa de Corpus, gegants i capgrossos a la porta de l'Ajuntament. Fons Narcís Sans. 1975.
7. Congregació de la Mare de Déu del Dolors durant la Processó. Joan Sabater Brunet. Fons El Punt Avui. 2009

DIVENDRES SANT PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

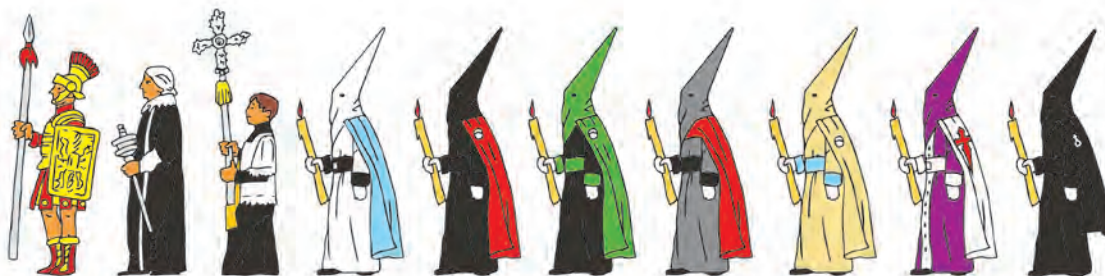

Televisió de Girona

Com cada any Televisió de Girona emetrà un resum de les parts més importants.
del recorregut pels carrers de Girona de la

PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT DE DIVENDRES SANT

Realitzat per: Televisió de Girona

El passi serà en diferit l'endemà dissabte dia 30 de març a les 22.00 h
i diumenge 31 de març a les 23.00 h

TRADICIONAL CONCERT DISSABTE SANT

BANDA 'LA LIRA' DE VILAFAMÉS

A càrrec de la banda de música “LA LIRA” de l’Associació Cultural de la Roca de Vilafamés (Castelló)

Dia: **30 de març**

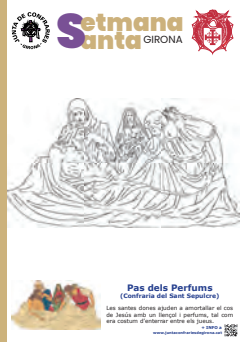
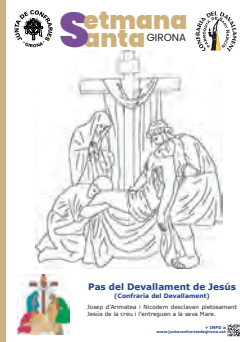
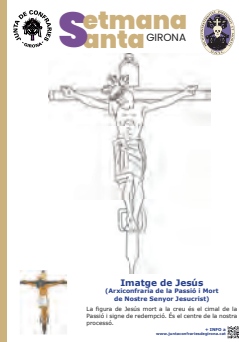
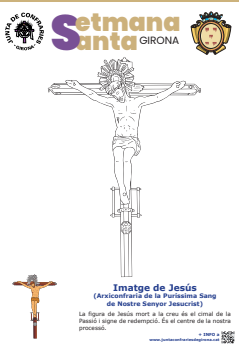
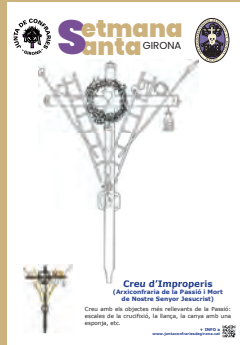
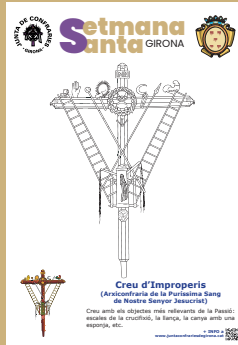
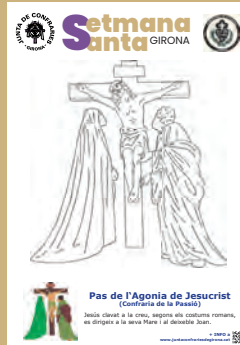
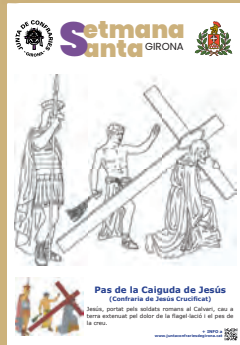
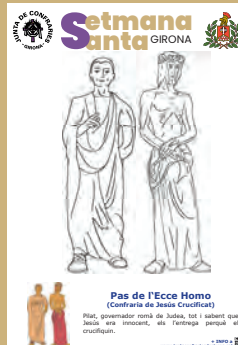
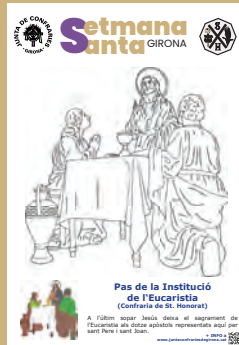
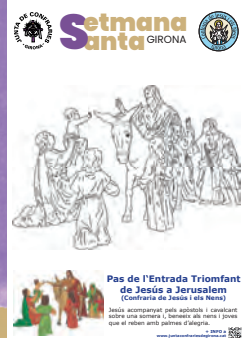
Hora: **a les 12 hores**

Lloc: **Plaça Independència**

FITXES PEDAGÒGIQUES

Es poden descarregar a la web de la Junta de Confraries

1R CONCURS FOTOGRAFIC: VIU LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

Objecte:

L'objecte d'aquestes bases és regular el concurs fotogràfic de la Processó del Sant Enterrament de Girona, organitzat per la Junta de Confraries de Girona i que té com a objectiu dinamitzar i viure la processó amb els seus visitants.

Tema del concurs:

Fotografies que reflecteixin l'essència, l'emotivitat, la religiositat, la tradició i/o la diversitat de la Processó del Sant Enterrament 2024.

Participants:

- Obert a tothom, sense límit d'edat, present a la processó del Sant Enterrament, que tindrà lloc el pròxim dia 29 de març 2024 a Girona.
- Participació individual.
- No podrà participar cap membre de la Junta de Confraries de Girona o familiars directes.

Data:

- Es convoca l'edició 2024 del concurs fotogràfic pel dia 29 de març del mateix any.
- Els terminis de la convocatòria són els següents: Les fotografies es podran enviar al correu electrònic de la Junta de Confraries de Girona juntaconfrariesgirona@gmail.com, fins al dia 15 d'abril de 2024.
- La persona guanyadora serà anunciada per correu personal i per les plataformes de la Junta de Confraries de Girona, a partir del dia 20 d'abril de 2024.

Criteris de participació:

- Cada participant només podrà presentar un màxim de 3 fotografies originals, les quals hauran de ser inèdites i propietat de l'autor/a.
- Les fotografies hauran de ser de la Processó del Sant Enterrament del 2024.
- S'acceptaran fotografies de les vestes participants en la processó, dels passos, els manaies, músics i altres elements rellevants.
- Les fotografies podran ser en blanc i negre o en color.
- Es podrà fer servir qualsevol mena de càmera fotogràfica.
- Les fotografies no podran ser retocades ni res semblant que alteri la naturalesa de la imatge, tampoc podran incloure firma, segells o alguna altra marca d'identificació.
- Les fotografies seran presentades en format JPEG o JPG, amb un mínim de resolució de 8 megapíxels.
- Les fotografies seran enviades al correu electrònic de la Junta de Confraries de Girona: juntaconfrariesgirona@gmail.com, juntament amb el nom i cognoms de l'autor/a i número de telèfon.
- Es valorarà l'originalitat de les obres presentades, eliminant aquelles que no compleixin amb les presents bases.
- Els participants manifesten la seva conformitat amb les bases del concurs i autoritzen a l'organització l'ús de les imatges i difusió d'aquestes, indicant o no la seva autoria.

Jurat:

L'organització del concurs designarà un jurat format per 3 persones:

- President de la Junta de Confraries.
- Un professional del món de la fotografia.
- Consiliari de la Junta de Confraries.

Premi:

La fotografia guanyadora serà premiada:

- 1- Amb un sopar per dues persones en un dels restaurants de Girona.
- 2- La publicació de la fotografia al programa editat per la Junta de Confraries de Girona pel 2025.
- 3- Difusió a les Xarxes Socials.

Exposició i Publicació:

Totes les fotos presentades en el concurs seran publicades de manera anònima a la pàgina web de la Junta de Confraries de Girona: www.ju.taconfrariesdegirona.at

19 de Setembre, el Gran Dia

Girona 1809

www.fensoresgironahomenaje.org
Sala Ferran Agulló Vidal
pl. del Ví,3-B - Girona -

Ferran

SETMANA SANTA 2023

VIERNES

LLUM I SO

**SONORITZACIÓ I
LUMINOTÈCNIA PROFESSIONAL
SERVEI DE LLOGUER D'EQUIPS**

c/ Carme - **GIRONA**
Tel. 972 20 30 43 - 972 20 21 99
Fax 972 22 72 64

MUNTADA
ADVOCATS & ECONOMISTES

Ramon Muntada i Artiles
Advocat i Economista

C/ Nou, 27, pral. - 17001 GIRONA
Tels. 972 20 04 34 - 615 082 874
www.muntada-advocats.com - A/e: muntada_advocats@yahoo.es

baointegra

● Sant Hipòlit, 14 bxs, 17003 Girona
● 972 073 485
● info@baointegra.com

**CENTRE DE TERÀPIES
PER A INFANTS,
ADOLESCENTS
I ADULTS**
**OSTEOPATIA
FISIOTERÀPIA
REHABILITACIÓ
ACUPUNTURA
MEDICINA XINESA**

NAVARRO GESTIÓ

Z ZURICH

Agents d'Assegurances

972214079 - info@navarrogestio.com

C/ Canonge Dorca, 23

17005 GIRONA

QUATRE RIUS I UN REPTE COMÚ: VIURE LA SETMANA SANTA A GIRONA

PREGÓ
2023

XAVIER SERRA BESALÚ

1. SALUTACIONS I INTRODUCCIÓ

Senyores i senyors, membres de les confraries, autoritats, gironines i gironins. En primer lloc, els he de dir que és un honor, i certament un responsabilitat, que qualsevol pot entendre, el que la Junta de Confraries hagués pensat en mi per ocupar-me d'aquest pregó per a la Setmana Santa del 2023.

Una celebració pública i oberta que sempre combina l'experiència personal, privada, amb aquella col·lectiva.

I d'això miraré de parlar més endavant, amb dos eixos:

- els nostres quatre rius
- com encabir una Setmana Santa cristiana en un món secularitzat dins una societat "líquida"

Renovo aquí el record pel Bisbe Francesc Pardo, que se'n va anar a la casa del cel: demà, dia 31, en farà ja justament un any. La ja llarga situació de seu vacant del nostre Bisbat ens preocupa a tots ja que aquest lideratge provisionalment buit ens dona sensació d'orfandat, de desconcert, de cert desempar. Confiem i desitgem que ben aviat es pugui tenir un nou Bisbe per a la diòcesi que té el seu cap a la nostra ciutat.

2. UN ESDEVENIMENT ANUAL: RECORDS I MEMÒRIA

La setmana santa és una celebració, un esdeveniment, un memorial anual. Tots ens adonem que la

nostra vida està feta de dies. Sol ser la mesura més regular: *dia-nit*, i *l'endemà*. Acumulem els dies en setmanes - unes 52 cada any - i cada any celebrem els aniversaris. Podríem comptar d'altres maneres. No sé si vostès compten el viure personal per dies, setmanes o mesos, però freqüentment ho fem per anys:

La Setmana Santa i la Pasqua són anuals: un esdeveniment periòdic religiós, el més rellevant del món en una civilització d'arrel cristiana. El pregó pot ser-ne també una crida per a recordar-ne la importància.

La "freqüència" anual ens situa "quant hem viscut", però potser no ens parla suficientment de "com hem viscut". Als nens - i també als grans - els preguntem sovint: "quants anys tens?", i així els ubiquem. Ens podríem preguntar: "quants Nadals tens?", o "quantes Setmanes Santes i Pasqües tens"? I ¿com els portes? I seria una ocasió per reflexionar i situar-nos dins la nostra història personal, i també col·lectiva.

D'un pregó s'espera:

- un anunci, en públic i
- una invitació a participar i implicar-se en certs actes o esdeveniments.

Els darrers anys, qui s'ha adreçat a vostès han estat persones amb molts mèrits. Rellegint alguns textos hi he trobat acurades anàlisis històriques i acadèmiques, repàs de costums, intents per resoldre polèmiques de si hem de parlar de "bunyols" o de "brunyols",

record de figures senyeres de la nostra ciutat; o una reflexió espiritual sobre cada un dels dotze passos de la processó o bé - l'any passat - la importància dels silencis i les fraternitats en aquests dies sants.

Em dedico a l'educació, i les anècdotes o consideracions podrien ser allunyades del que avui ens ha reunit aquí. Com que una de les coses que més m'honora és ser de Girona, puc aportar potser aquí alguns records - que he difós arreu - de la ciutat.

- És una ciutat “ideal”: per la mida, tot i el creixement i la modernització; en ubicació; en vitalitat cultural, acadèmica i artística; en exemplaritat en la convivència; en vitalitat emprenedora; en fi, *que ho tenim tot*.

Fins i tot el fred humit de l'hivern o els dies de boira (cada cop menys) resulten simpàtics: no ens podem pas queixar del clima de la ciutat. I ara, d'inundacions, ja no n'hi ha.

- Aquests dies he recordat certs moments i llocs de quan era petit: el pis dels avis al carrer de l'escola Pia; el passar-nos-ho d'allò més bé a la plaça de l'Oli i la pujada de Sant Domènec, travessant una i altra vegada les escales sota sota l'arc de la casa dels Agullana; els estudis inicials a La Salle (la meva germana, a les Vedrunes).

I tants de records –bons, que els dolents s'obliden– que, de ben segur, tots vostès tenen quan fan memòria

- I què en diem de la Setmana Santa?: el Dia de Rams, amb el Palmó i el Tortell; les mones de Pasqua, boniques als aparadors i a casa; aquella l'església del Carme “plena de passos” i els que eren aleshores a la meva parròquia, el Mercadal, o a l'actual basílica de Sant Feliu o a l'església del Sagrat Cor, al carrer Albereda; i els Manaies - una experiència inoblidable - ja sigui a la processó o, abans, quan van d'aquí cap allà, imponents, en formació, brillants, amb el ritme de les llances picant a terra;

Recordo la processó quan pujava pel carrer de la Força (els carrers estrets impressionen més); la creu a les escales de la Catedral; la imatge impactant dels confreres amb els “cucurutxos” i un ciri i els qui arrossegaven cadenes (quantes preguntes!); i el silenci durant la processó i cada un dels passos (que ara podem visitar a l'església dels Dolors on se celebra la ExpoSanta).

3. REFERÈNCIA DESCRIPTIVA A LA SETMANA SANTA A GIRONA

Faré un brevíssim esment sobre la Setmana Santa, sense cap afany d'historiador, abans de passar, a continuació, als dos punts que els deia més amunt.

La Setmana Santa inclou celebracions litúrgiques, les Misses i els Oficis, i força altres activitats: Via

Crucis, conferències, concerts, escenificacions.... Un ampli programa que tant la Junta de Confraries com el Bisbat donen a conèixer abastament: són per als cristians i obertes a tothom. En aquests dies es recorda i recreen els darrers moments de Jesucrist a la terra, el que hom coneix com la Passió, Mort i Resurrecció del Senyor, un Déu que es va fer home. No es pensin: *no ho sap pas tothom això!*

He rellegit el llibret breu, de butxaca, que l'any 2000 va publicar en Pep Vila, amb un títol contundent: “La Setmana Santa a Girona”².

M'hi he fixat en alguns detalls:

- “els gironins tenim fama d'austers i eixuts”: la nostra Setmana Santa convida al recolliment i a la reflexió, “lluny de les extrovertides processons castellanes i andaluses, ni millors ni pitjors”.
- aquestes cerimònies i activitats pertanyen a l'àmbit de la “religiositat tradicional”, la que “se

celebra any rere any, d'una manera fixa i continuada”. Això fa que hi hagi diferents perspectives: folklòriques, etnogràfiques, antropològiques, etc. i hi ha detalls que van de la gastronomia o la indumentària fins la fraternitat o l'espiritualitat

- insisteix en què l'escenografia i la iconografia de les accions de la Setmana Santa desborden allò quotidià: “Els manaies, les vestes, els passos, tot amb un punt de representació barroca: un món ordenat que es remet a una esfera simbòlica”. I en destaca el paper de les confraries, que tenen “una funció integradora (...), d'exaltació de l'ordre secular”

I ara passaré al primer dels dos àmbits que desitjava comentar: el primer, els quatre rius.

4. QUATRE RIUS

Qui és de Girona coneix bé la importància dels nostres rius. També de les rieres i les sèquies que els alimenten o els complementen. Girona és la nostra ciutat, la dels “quatre rius”. Temps enrere tots anaven a parar a una zona coincident, interessant de considerar: l'aiguabarreig, a prop de l'illa del Ter. M'agrada aquest concepte perquè simbolitza com un “punt de trobada”, com un afany comú.

Certament, hem modificat el recorregut d'algun dels nostres rius però la natura els havia posat de la manera com es va configurar la forma i el desenvolupu-

1. Per exemple, faig fer un sondeig ràpid, gens científic però sincer, a l'Institut on treballo i els “indicadors” sortiren ínfims.

2. Vila, P. (2000): *La Setmana Santa a Girona*. Girona: Institut d'Estudis Gironins i Ajuntament de Girona. A la Biblioteca de la UdG: 398.333.12 (467.13). Sobre la processó cal destacar Agustí, F. (2015): *Girona: la processó de setmana santa*. Girona: Ajuntament de Girona.

pament de la nostra ciutat. Donem-los un ràpid cop d'ull (i els comento alguna cosa de cada un).

El Ter

El Ter és un riu notable que té la sort de poder passar per Girona³. És un senyor riu: fa més de 200 km des d'Ull de Ter, al Ripollès, fins a L'Estartit. Quan arriba a Girona sembla fer-ho una mica cansat: ha hagut de superar no pocs entrebancs (transcorre per les comarques del Ripollès, Osona, la Selva i el Gironès i després fins al Baix Empordà).

És riu de "règim intermedi", que presenta crescudes tant a la primavera com a la tardor. D'això en vàrem saber molt, especialment quan "es posava d'acord" amb l'Onyar per inundar-nos. Ara està molt més regulat que abans, i potser té massa poc cabal, però d'això no me n'hi entenc prou.

Li fan la traveta els embassaments que es va trobant fins arribar Pastoral.

No ens oblidem de la sèquia Monar, amb més de 400 anys d'història, ben amagada ara dins la ciutat, almenys des del Maristes cap a l'Est.

De petit em cridava l'atenció: era com un riu, sempre constant però "de ciutat". Encara ara no acabo de

3. De fet, es desvia sorprenentment cap a l'est, a l'alçada de Roda de Ter. És un tema orogràfic que ha estat molt estudiat.

visualitzar com s'ho fa per creuar-se amb el riu Güell i no veure-s'hi engolida.

En qualsevol cas, ens alimenta l'Onyar en el seu darrer tram fins a fondre's en el Ter, i garanteix bones fotos a les cases pintades, emmascarant la sequedat.

Superar els entrebancs de la vida: això ens diu potser el Ter. Ser útils, fer servei, com podem fer nosaltres. Les confraries i totes les persones que treuen endavant la Setmana Santa també ho han de ser, de persistents: no es tracta de ser-hi un dia, sinó d'estar sempre disposat.

I la Monar - amb la seva humilitat i estabilitat - ens pot recordar tots aquells de vostès - o altres - que viuen amb modèstia la Setmana Santa. Potser no brillen ni estan *al capdavant* però permeten que tot llueixi: treball discret i constant.

El Güell

El Güell li arriba al Ter per la seva dreta⁴. Ve d'Aiguaviva i s'endinsa-se a la nostra ciutat per l'occident, on rep la riera de Masrocs per l'esquerra. Ja un temps li vam fer canviar una mica el recorregut, i ara entra al Ter més amunt, on comença la Devesa.

Abans seguia fins a l'Onyar i l'atrapava quasi davant per davant amb el Galligants: a més de la nostra memòria, algun carrer ho recorda.

4. Té menys de 15 km de longitud

Els canvis de plans que la Providència dicta són situacions que hem d'assumir: no sempre agraden potser, però ja sigui per la fe ja sigui per certa resignació ens facilita actituds serenes i generoses. La Passió és un bon recordatori d'assumir el que pertoca o el que hi ha, i amb un somriure i esperit generós.

El Galligants

El Galligants és el més curt, no arriba ni als 5 km, però té un pendent molt gran, d'entre el 12 i el 14%. Ve de les Gavarres. El seu tram urbà passa al nord de la Catedral –entre els burgs medievals de Sant Feliu i de Sant Pere– i, tot i que ben arregladet a la Vall de Sant Daniel, els últims metres estan canalitzats i soterrats, i no se'l veu. Els rius no desapareixen, a vegades els amaguem.

La Setmana Santa també ens pot fer pensar: qui som cadascú de nosaltres per judicar ningú altre? La intimitat - allò amagat, privat - només la valora qui ho pot fer, però no qui ens envolta. La interioritat és inviolable.

L'Onyar

L'Onyar és el més conegut i popular. Ens ve des de Brunyola, a la Selva, i fa uns 35 km de camí. Ben ample en la seva llera dins la ciutat, habitualment modest en la quantitat d'aigua. Ha marcat els límits, que la ciutat ha anat superant, des de sempre. Els carrers semblen fer-li costat (en un cert moment, la

Rambla, Argenteria i Ballesteries per la dreta i Santa Clara i plaça Independència per l'esquerra). Des que entra fins que surt és com la columna vertebral dels nostres carrers.

Les cases pintades, els ponts de diferents èpoques i estils, la plataforma de plaça Catalunya. L'Onyar ha estat el riu de les inundacions, tot i que la culpa no fos només seva. La més antiga datada va ser a finals del s. XII i, des d'aleshores, els historiadors en coneixen més de 150. Algunes les vaig viure de petit: la del 1970, potser la més rellevant del s. XX, va quedar-me enregistrada a la memòria. Potser vostès tenen les seves experiències viscudes; ara el tenim força més controlat, sembla.

Aquest és el riu de Girona, el que “veiem i vivim” cada dia, al voltant del qual circularan ordenadament el Manípul de Manaies, el Porrer, les Confraries - algunes amb acompanyament musical -, la Guàrdia del Sant Sepulcre i membres de la Junta. La Setmana Santa, com l'Onyar, no és només “veure-la”, sinó sobretot “viure-la”.

Tots els nostres rius conflueixen en el Ter: recordo aquí un dels objectius de qui va fer el pregó de l'any passat: la fraternitat. Deia la Miriam Díez que “els passos de la setmana santa no sorgeixen sols (...). Hi ha gent, persones amb noms i cognoms que s'uneixen en germandats, fraternitats, confraries”. Reivindicava el valor de la fraternitat. I conclouia amb una sen-

tència que subscriu: “Les confraries agrupen aquesta germanor genuïna”.

D'altra banda, ens convé que s'atregui molta gent a la Setmana Santa: els encuriolats, els desitjosos de representacions, els moguts per la espiritualitat. Convé seguir afavorint la implicació, la participació. Com es fa? Doncs com ja feu les confraries: compartint, informant, convidant, fent-ho bé. Això és com l'aiguabarreig teòric dels quatre rius, tot suma.

I ara passo ràpidament al segon eix: quin repte comú tenim els cristians en una societat, com la que ens envolta, ja ben marcada pel laïcisme,.

5. REPTES ACTUALS PER AL CRISTIANISME EN UNA SOCIETAT SECULARITZADA

La laïcització de la vida pública és un fet creixent entre nosaltres, que va més enllà de la separació dels poders: certes vegades, sembla que pretén arraconar la fe i les seves expressions a les sagristies o a una incòmode clandestinitat. També ha passat, certament, a l'inrevés: la clericalització de la vida civil, a vegades a mans de certs moviments polítics, és un gran perill. Cap de les dues coses, extremes, és gens bona.

Voldria encendre una espelma - fer una proposta - a veure si fa una mica de llum. Alguns il·lustrats tenien l'ideal d'elaborar unes normes morals essencials, definides “etsi Deus non daretur”, com si Déu no existís. Això no ha acabat de rutllar. A una conferència⁵ sobre Sant Benet, el 2005, a Subiaco, el que va ser papa Benet XVI, quan era encara cardenal, va fer un suggeriment que voldria reprendre:

- “... la meua qualitat de creient, vull fer una proposta als laics. A l'època de l'il·luminisme s'ha

intentat entendre i definir les normes morals essencials, dient que serien vàlides *etsi Deus non daretur*, fins i tot en el cas que Déu no existís (...).

- Amb això es volia assegurar les bases de la convivència i, més en general, les bases de la humanitat. En aquella època això semblava possible, donat que *les grans conviccions de fons creades pel cristianisme resistien* en gran part i semblaven innegables. Però ja no és més així“.
- fa referència a les idees de Kant sobre Déu, la llibertat i la immortalitat com a postulats de la raó pràctica, i es planteja de si podria tenir raó: l'afegeix: “...l'ent, portat a l'extrem, de plasmar les coses humanes deixant completament de banda Déu ens *conduïx de mica en mica a la vora de l'abisme*, cap a l'abandonament total de l'home”, i suggereix “posar al revés l'axioma dels il·luministes i dir: també qui no arriba a trobar el camí de l'acceptació de Déu hauria de cercar viure i orientar la seva vida *veluti si Deus daretur*, com si Déu existís”

I conclou⁶: “D'aquesta manera, ningú no es troba limitat en la seva llibertat, però totes les nostres coses troben una sustentació i un criteri del que tenim urgent necessitat”.

Aplicat als nostres temps i a la Setmana Santa de Girona: cal respectar la llibertat de tothom però no descartar que potser convindria actuar *veluti si Deus daretur*, “com si Déu existís”. Aquest és potser l'atractiu rere l'experiència de la Setmana Santa, especialment per qui no se sent en condicions espirituals fortes.

Quan vivia a Roma vaig poder anar sovint al Via Crucis del Colosseu, que tothom potser coneix. Hi havia

5. Ratzinger, J. (2005): “Europa en la crisis de las culturas”. Conferència d'el'1/4/05 a Subiaco, Monestir de Santa Escolástica, amb motiu del lliurament del Premi San Benedetto.

6. Després d'escriure que: “Era “el consell que Pascal ja donava als amics no creients, i és el consell que volem donar també avui als nostres amics que no creuen”.

turistes, monges, joves, carteristes,... hi havia de tot. Però el silenci, el recolliment, l'experiència d'aquella hora i mitja, canvia la vida de la gent, en veies plorar alguns, en veies de tafaners, en veies concentradíssims. No era ni "divertit", ni "espectacular", ni tan sols "sorties" a la RAI... Era "viscut". Per a tothom –fins i tot pels carteristes– esdevenia un "veluti si Deus daretur", com si Déu existís: qui se'n pot queixar?

Tinc l'experiència professional de treballar en Educació en un entorn ben poc cristià. Com potser tantes altres persones. Cal respectar, construir, sumar, mostrar, cercar... a fi que els diferents "rius" alimentin un món on hi càpiga - amb llibertat per a tots - Déu, allò transcendent, quelcom més valuós que el poder, les criptomonedes o el fàcil egoisme de "l'estar bé" o de "l'anar tirant".

6. DE LA PASSIÓ A LA RESURRECCIÓ: INVITACIÓ A "VIURE" LA SETMANA SANTA

I acabo. La processó del Divendres Sant arriba a les escales de la Catedral, amb la Creu. Però la Setmana

Santa, en canvi, no s'atura pas fins a la Vigília Pasqual, amb la cerimònia de la Llum, dins la Catedral. És un clàssic: una història de la qual coneixem el final, i un final victoriós. Un final de Llum. La Vigília, el bateig dels catecúmens, l'alegria que dura 50 dies⁷. Una festa de 50 dies.

Per gaudir de la festa cal fer el recorregut. Cal anar a la processó, convé seguir les cerimònies i presències d'aquests dies. Més o menys com el que passa amb el Camí de Sant Jaume: no es tracta d'agafar un avió des d'on sigui fins a Santiago de Compostela, sino d'anar-hi a peu, amb bicicleta o a cavall durant uns dies.

Moltes gràcies a tots els qui hi col·laboreu amb la Setmana Santa de Girona, i una invitació a tothom a ser-hi ben presents. Que tinguem una Gran Setmana Santa 2023. Gràcies.

7. Hi ha una octava de Pasqua (8 dies) i un Temps pasqual (50 dies)

RECALL IMATGES 2023

1 2
3 4

5

6

7

8

9

1. Viacrucis nocturn.
2. Viacrucis a la Catedral.
3. Punt d'informació a la rambla.
4. Benedicció de Rams.
5. Manaies.
6. Pas de Jesús a l'hort.
7. Adoració de la Santa Creu.
8. Concert Dissabte Sant.
9. Vetlla Pasqual.

CORPUS 2023

7

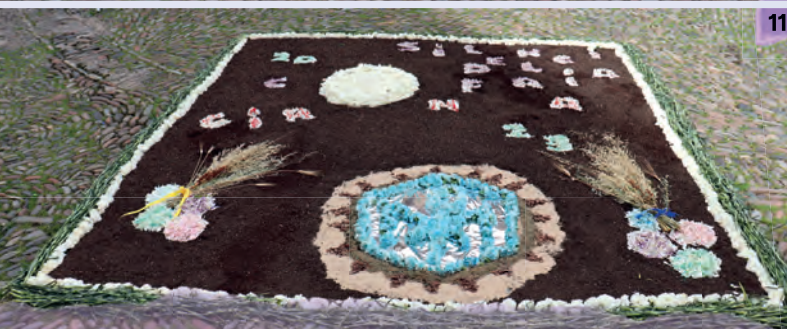
8

9

10

11

1. Arxiconfraria de la Puríssima sang.
2. Confraria de Jesús Crucificat - Manaies de Girona.
- 3 i 6. Confraria de Jesús i els Nens.
- 4 i 5. Confraria de la Passió.
7. Confraria de Sant Honorat.
8. Confraria de Sant Isidre.
9. Confraria del Davallament.
10. Confraria del Sant Sepulcre.
11. Confraria del Silenci.

PREPARATIUS

LES NOSTRES CONFRARIES

LA JUNTA DE CONFRARIES DE LA SETMANA SANTA DE GIRONA: UN ANY PLE D'ACTIVITATS

Des de la Setmana Santa de l'any passat, la Junta de Confraries de Girona ha estat molt activa, organitzant una gran varietat d'activitats per a tots els públics. A continuació, fem un repàs a les més destacades:

RECÉS DE QUARESMA I CICLE DE CONCERTS

El 4 de març, vam iniciar la Quaresma amb un recés per a la reflexió i la pregària. A més, vam organitzar un cicle de concerts per apropar la música espiritual a la ciutadania. El 25 de febrer, la cantautora Mireia Espelt va presentar el seu primer àlbum, "Elegia". El 18

de març, l'artista Oksana Slyvka va oferir el concert "Llum del món", i el 25 de març, la Coral de l'Empordà va interpretar l'obra "Diàleg de passions", amb música de Bach i textos adaptats de la Passió de Verges.

TROBADA DE GERMANOR A MAS BES

El 30 d'abril, vam celebrar la tradicional Trobada de Germanor a Mas Bes. Vam gaudir d'un dinar de germanor, un concurs de coques de ratafia i moltes activitats per a totes les edats. La jornada va ser un gran èxit, amb la participació de més de 90 persones.

56

DIADA DE CORPUS I NOTES AL PARC

El dia de Corpus, vam participar en la confecció de les tradicionals cafes i en la processó amb la custòdia. Per primera vegada a la història, una dona va portar el tàlem i una catifa va ser dissenyada pel programa d'intel·ligència artificial Dall-E. A l'estiu, vam col·laborar amb el festival Notes al Parc, organitzant un concert del Duo Enxebre a l'Ermita del Calvari.

MISSA DE DIFUNTS, GRAN RECAPTE I PESSEBRE

El 4 de novembre, vam celebrar una missa de difunts a la Basílica de Sant Feliu per recordar els nostres difunts. A més, vam participar en el Gran Recapte del Banc d'Aliments, recollint aliments per a les persones més necessitades. El 3 de desembre, vam muntar el pessebre a la capella del Calvari, que va obtenir un accèssit d'honor al concurs de pessebres "Arcàngel de la Catedral".

PREGÀRIA D'ADVENT I CONCURS DE PESSEBRES

El 15 de desembre, vam participar en la pregària comunitària d'Advent sota el lema "Esperant la seva vinguda". A més, l'Associació de Pessebristes de Girona, amb la qual col·labora la Junta de Confraries, va organitzar el 34è concurs de pessebres "Arcàngel de la Catedral", i va muntar un pessebre popular a l'entrada de l'ajuntament.

RECORD A L'IRIS MARTÍ PUJOLRÀS

En aquest resum, volem tenir un record especial per l'Iris Martí Pujolràs, membre del Cor Maragall de Girona, on canten molts dels nostres confreres. La seva vida va ser segada tràgicament per un accident de bicicleta.

Agraïments: La Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona vol agrair a tots els confreres i col·laboradors la seva participació en les activitats organitzades durant l'any. La vostra implicació és el que fa possible que la Setmana Santa de Girona sigui una celebració tan especial.

CONFRARIA?

JOSEP MARIA NOGUÉ REGÀS

President de la Confraria de Jesús i els Nens

Membre de la Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona

Podem entendre una confraria com una associació de fidels laics que comparteixen un interès comú en la fe, la devoció i la caritat. Afavoreix la vida espiritual dels seus membres i contribueix al bé comú de la comunitat cristiana.

Aquesta en pot ser una definició. La podem fer nostra? Veiem així la nostra confraria? No és només una definició. N'hem de fer una realitat de vida.

Les dotze confraries gironines neixen o reneixen en un període d'uns quinze anys, iniciat poc després de la guerra civil, en unes circumstàncies molt especials i que ara sentim molt llunyanes. La missió fonamental, en aquells anys, era la participació activa en la processó del Sant Enterrament, del Divendres Sant, després d'haver unificat les processons de la ciutat de Girona en una única processó, especialment solemne. Alhora, cada confraria tenia les seves especificitats i mirava de reforçar el nexa d'unió dels seus membres.

Després d'una colla d'anys de vida intensa, vingué el període de crisi dels anys setanta. Algunes con-

fraries havien quedat en la més mínima expressió, però van experimentar una bona revifalla a partir dels vuitanta.

Darrerament constatem una nova davallada que afecta a una bona part de les confraries. Es un bon moment per anar veient si hem de fer valoracions i replantejaments.

La Setmana Santa és la setmana gran dels Cristians. Tenim tots ben present que commemorem la Passió, Mort i Resurrecció de Jesucrist i que la renovació d'aquests esdeveniments tan transcendents constitueixen l'objectiu essencial de les nostres confraries. Per això continua tenint sentit la participació en la Processó del Divendres Sant, i val la pena destinar molts esforços a fomentar i fonamentar aquesta participació. Es bo que aconseguim una presència nombrosa si fa bé als qui hi anem i donem testimoni als qui ens miren. Dues finalitats per a les quals cal treballar.

La Processó té components socials, tradicionals, culturals, espirituals.... També és missió i testimoni.

Ens agrada arribar a la Catedral, el vespre del Divendres Sant i retrobar-nos, un any més, amb persones ben apreciades amb qui coincidim any rera any. També ens agrada conèixer persones noves amb qui compartim la Processó. Ens sentim bé amb la música, les vestes, la llum especial de les espelmes i els Manaies.

Contemplem la imatge de Crist crucificat i ens fa devoció. Ens impacte alguna de les imatges dels passos i ens convida a una pregària. Ens sentim bé fent un servei, tot portant un penó, empenyent un Pas, fent d'arreglador o mirant de fer bé les files.

Fem una experiència de pregària contemplativa en el silenci, des de l'anonimat que ens dona la vesta i sentim que donem un testimoni de la nostra fe, sense buscar cap protagonisme.

A la confraria de Jesús i els Nens, des que a l'any 1984 ens en vam fer càrrec l'equip actual (ara fa 40 anys!!!!), hem volgut donar molta importància a la participació a la Processó del Divendres Sant. Ens agrada ser una bona colla i ajudar-nos tots a viure-ho amb intensitat.

Ens va bé complementar i donar sentit a la nostra participació a la Processó amb la celebració de la Festa de Suyapa, les convivències de Setmana Santa i Nadal, la ruta de l'estiu, el Viacrucis nocturn i el del Divendres Sant al matí, les catifes de flors i Processó del Corpus i les altres trobades de la Confraria, on no hi falta la pregària, l'àpat i un bon ambient divertit de germanor.

Desitjo que totes les confraries se sentin animades a seguir convidant a participar a la Processó del Divendres Sant i trobin la manera més encertada d'ajudar als seus confreres a viure-ho en plenitud.

TRASLLATS PROCESSIONALS DELS 'MISTERIS'

FRANCESC MASDEVALL REITG

Delegat d'Arxiu de la Confraria de J.C.

CONFRARIA
DE JESÚS
CRUCIFICAT
MANAIES
DE GIRONA

60

SETMANA SANTA GIRONA 2024

L'any passat, en aquest programa, vàrem descriure les temptatives que possibilitaren la construcció del pas de la Caiguda de Jesús, la seva realització i conseqüent participació a la Processó del Divendres Sant de l'any 1944. Aquest "misteri" que podem veure cada any a la processó del Divendres Sant, te el mèrit de ser el primer que es va construir després de la Guerra Civil, en restablir-se novament les celebracions de la Setmana Santa. Enguany, en aquest article, donarem continuïtat a la narració d'aquells inicis.

L'any següent de l'estrena del nou "misteri", la Pia Unió de Jesús Crucificat (encara no era confraria) va considerar adient promoure alguns actes de religiositat popular que ambientessin els dies previs a la Processó del D. . . Una processó pròpia de la Pia Unió s'avindria bé a tal propòsit i es va plantejar que el Dimecres Sant, el "misteri" es traslladés solemnement fins a un lloc apropiat on quedaria exposat, acompanyant-lo la Secció de Vestes amb la bandera de la Pia Unió i el Maniple de Manaies al

complet. Formulada la proposta i obtingut el permís del Bisbat, es va convenir que la processó sortís de l'església dels Pares del Cor de Maria per acabar-la a l'església del Carme on el pas quedaria exposat fins el moment d'incorporar-lo a la Processó del Divendres Sant.

Així, doncs, aquell Dimecres Sant, un seguici de 40 vestes - amb la nova vesta gris - va fer el primer "trasllat processional del misteri" el qual va ser portat a pes de muscles per nou bastaixos situats sota el cadafal. L'itinerari va ser: Pare Claret, Barcelona, Marqués de Camps, carrer Nou, Pont de Pedra, plaça del Vi, Ciutadans i església del Carme. El Maniple, format per 67 manaies, obria el pas lent de la processó, al ritme de les llances rebotant sobre l'empedrat. Moments abans, però, ja havien desfilat sortint del Carme, on residien, per arribar a l'església dels P. del Cor de Maria i incorporar-se, tot seguit, davant del seguici.

L'any següent, la processó del Dimecres Sant comptà amb 50 vestes, l'any 1947, amb 80 vestes, i el 1948 i 1949, amb 100 vestes...

Interessa esmentar que l'any 1947, havent posat rodes al pas, les vestes rellevaven la carrega anònima i feixuga dels bastaixos, rebent elles l'honor de ser les portants.

Aquest "trasllat processional" va esdevenir un costum molt esperat pels gironins. En aquest sentit,

Any 1946. P/ del Vi. El "misteri" portat a pes de muscles de bastaixos a la processó del Divendres Sant.

trobem encertat transcriure un fragment d'un article del Sr. Enric Mirambell, publicat al programa de la Junta de Confraries de l'any 1950:

“El dimecres surt el Misteri dels manaies. Molta estona abans, la mainada i també els grans, estan esperant veure els soldats romans, tan ben armats i disciplinats. Aquelles vestidures, que tan endreçades estan tot l'any, ara tornaran a relluir. Van a buscar el Misteri i el porten des dels Pares del Cor de Maria fins al Carme. Com que el trajecte és llarg i la comitiva relativament curta, molts la veuen passar des de dos o tres llocs diferents, d'altres, que no en tenen prou, van seguint la processó durant tot el trajecte...”

ALTRES CONFRARIES TAMBÉ FAN LES SEVES PROCESSIONS

La iniciativa de promoure actes en favor de la Setmana Santa gironina, donà excel·lents resultats. Animà la creació de noves confraries i nous passos i, també, a efectuar alguns “*trasllats processionals de misteris*” a semblança de com ho feia la Confraria de Jesús Crucificat.

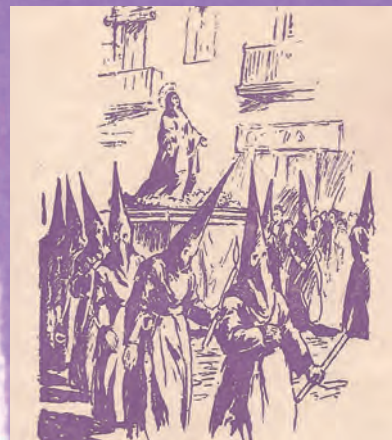
La Confraria del Silenci va ser la primera en secundar la idea del “*trasllat processional*”, fent-ho el Dimarts Sant de l'any 1947, amb el “misteri” de la Trobada de Jesús. Els dos primers anys aquella

processó va sortir del convent de les Adoratrices, però, a partir de l'any 1949 ho va fer des del Centre Cultural del carrer de la Força. Durant anys, l'itinerari més habitual era: Plaça Catedral, Pujada del Rei Martí, Bellaire, Barca, Plaça Sant Félix, Calderers, Ballesteries, Argenteria, Rambla, Mn. Cinto Verdaguer i Albareda, acabant a l'església del Sagrat Cor.

L'any 1951, la Confraria de Sant Isidre Llauredor, va iniciar el seu *trasllat processional* amb el pas de l'Oració a l'Hort. El “misteri” es traslladava el Dimarts Sant des de la Catedral fins a la Parròquia del Mercadal, seguint aquest itinerari: Plaça de la Catedral, Pujada Sant Félix, Ballesteries, Argenteria, La Rambla, Pont de Pedra, Santa Clara, Plaça Sant Agustí, Jaume I, Nord, Hortes i Mercadal.

Amb menys freqüència, la Confraria dels Dolors feia el seu “*trasllat*” el Dissabte Sant amb la Processó de la Soledad i, d'aquesta manera, retornava el “misteri” a l'església dels Dolors de la qual depenia. Alguna vegada l'havia acompanyat una secció de la Guardia Civil amb uniforme de gala, precedida per la banda de

música del Govern Militar i una esquadra de gastadors. L'itinerari habitual era: església de Sant Lluç, Pujada Sant Félix, Ballesteries, Argenteria, la Rambla, Pujada del Pont de Pedra, Plaça del Vi, Nou del Teatre i Pujada de la Mercè.

En la crònica dels Manaies de l'any 1956, publicada l'any 1959 en el programa de S... es interessant transcriure'n el fet següent:

“l'any 1956, la Setmana Santa va ser desgraciada; va ploure el Dimecres i el Divendres Sant, i només pogué sortir la Processó de la Soledad a la que hi assistiren, excepcionalment, tots els Manaies” .

La Confraria del Davallament també va “traslladar” el seu “misteri” en certes ocasions, i la Confraria de Jesús i els Nens també ho va fer amb el pas de l'Entrada de Je-

El penó de la Confraria de Jesús Crucificat posat al balcó d'un “penonista”, tal com mana la tradició.

sús a Jerusalem - algunes vegades el Diumenge de Rams.

A partir de l'any 1952, la Confraria de Jesús Crucificat va canviar l'itinerari de la processó. La ubicació del nou estatge als soterranis de la Catedral – a on es guardava el “misteri”- aconsellà que la processó sortís de la Catedral per anar a la capella de la Casa de Misericòrdia (antic Hospici i actual Casa de Cultura) a on es situaria el pas. El nou recorregut, a partir d'aquell any, va ser: Catedral, Força, plaça de l'Oli, Ciutadans, plaça del Vi, Pont de Pedra, carrer Nou, Marquès de Camps, Álvarez de Castro, Plaça Hospital i capella de l'Hospici. Es interessant detallar que el seguici s'estructurava partint el Maniple de Manaies en dues seccions, intercalant la Secció de Vestes entre les dues formacions.

D'aquestes processons, en són un reflex un article del Sr. Jaume Pumarola publicat al programa de Setmana Santa de l'any 1951. Diu així:

“El dimarts i dimecres Sant s'organitza cap al tard, el trasllat processional dels “misteris” de la Congregació Mariana (Confraria del Silenci) i la Confraria de Jesús Crucificat. El primer sortint del carrer de la Força es dirigeix al Temple del Sagrat Cor, el segon, i aquest més espectacular puix hi assisteixen els manaies, surt de l'església dels PP. del Cor de Maria fins a la de la Catedral.”

ELS “TRASLLATS PROCESSIONALS” SE SUPRIMEIXEN

En els darrers anys, ja s'havien afrontat algunes dificultats imposades pel creixement urbà, un altre estil de vida i els aires postconciliars que portaren, a tot arreu, una profunda crisi a les processons de Setmana Santa. Amb poc temps, algunes confraries ja havien suprimit els seus “*trasllats processionals*”: Sant Isidre Llauredor, l'any 1957; Silenci, l'any 1965; Ntra. Sra. dels Dolors, l'any 1965; Davallament, l'any 1966, Jesús i els Nens, l'any 1966 i Jesús Crucificat, l'any 1966.

Llevat de la Confraria de Jesús Crucificat, que amb la presència dels Manaies, configurava una processó molt consistent, normalment a aquells seguicis no els acompanyava cap banda de música, ni grup que realces la comitiva; i enmig del tràfec rodat dels anys seixanta, aquelles modestes processons ja “cantaven” una mica i eren un inconvenient.

EL LLIURAMENT DEL PENÓ DE LA CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT

Amb l'eliminació del “*trasllat processional del misteri*”, a partir de l'any 1967, la Confraria de Jesús Crucificat, si volia continuar sortint el Dimecres Sant, havia de buscar un nou motiu per fer-ho. Com que

per ocurrencies els manaies no anaven faltats, hi trobaren solució ràpidament: s'organitzà un acte que donés solemnitat al nomenament del confrare que havia merescut l'honor de ser el Penonista de la Confraria.

Per la cerimònia es va disposar que una representació de la Secció de Vestes, escortada pel Maniple, desfilés fins al domicili del Penonista a on se li lliuraria el penó. Durant l'acte, els Manaies es mantindrien a peu de carrer formant una guàrdia d'honor, mentre s'exposava el penó als ciutadans. Acabats els protocols, es faria la típica desfilada.

Aquell any 1967, es desenvolupà l'acte de la manera prevista. Els Manaies que, al haver de desfil·lar a marxa ràpida, no pogueren fer brandar les llances, aquest moviment típic de la marxa lenta, el trobaren a faltar. Aquesta absència significaria, a partir de llavors, un alleujament important a la "gimnàstica" dels manaies durant la Setmana Santa. Aquell any, aquesta "relaxació imposada", es va veure compensada amb la novetat del domicili del penonista que vivia als confins del barri de Sant Narcís i que comportà un desplaçament maratonià pels manaies.

Aquesta reforma de la sortida del Dimecres Sant, que a l'any 1967 podia semblar una solució efí-

mera, s'ha mantingut vigent fins els nostres dies. S'ha millorat el protocol de la cerimònia i s'han planejats itineraris variables, més propers o més llunyans. I s'ha implantat una parada de lluïment dels Manaies a la plaça del Vi, ben oportuna i aprofitada per la població infantil. Tot plegat ha esdevingut una tradició i una bona aportació a la vida gironina.

TRASLLAT DELS PASSOS PER LA PROCESSÓ DEL SANT ENTERRAMENT

En la ciutat d'aquella època llunyana, la tarda del Divendres Sant oferia aquell ambient de recolliment tant peculiar de la Setmana Santa gironina. D'una manera molt especial, es percebia l'emoció continguda dels moviments preliminars de la Processó del Sant Enterrament. Pels carrers i les places passaven algunes vestes atrafegades i disperses, i el redoblar dels tambors dels Manaies es feia sentir per tota la ciutat: "*Ja passen per la Rambla... Ara són al Carme... Van a la Catedral per anar a la processó.*"

Les confraries que, els primers dies de la Setmana Santa, havien efectuat els "*trasllats processionals dels misteris*" a les seves esglésies per mantenir-los exposats fins el Divendres Sant, quan arribava aquest dia es mobilitzaven per la Processó del Sant Enterra-

ment. Les altres confraries – les que no havien fet "*trasllat processional*" – també es trobaven amb situació semblant. Unes i altres – totes les confraries – havien d'acudir al peu de l'escalinata de la Catedral per estar a l'hora de la sortida de la Processó.

Aquesta distanciació ocasionava els corresponents desplaçaments corporatius de les confraries – cada una pel seu costat –, amb un animat moviment de vestes, "passos" i manaies que, sense massa intenció, originaven uns petits seguicis o "*trasllats processionals*", que concorrien pels carrers de la ciutat, tots al mateix temps i per camins diferents. Cada any, abans d'arribar a la Catedral, es produïa la inevitable col·lisió de comitives que convergien al final del seu recorregut. Aquest conflicte s'incrementava, encara més, amb la concurrència de les bandes de música, les agrupacions corals, els organismes oficials, la companyia d'honors de l'exèrcit... i algunes vestes que anaven pel seu compte, atrafegades amb el seu "cucurutxu" sota el braç i, a l'altre braç, el corresponen ciri, esventant la sorra del carrer amb el voleiar de les faldilles; sorra que s'havia escampat el dia abans per evitar l'efecte del degoteig de la cera del seguici processional.

Transcrivim un relat adient a aquesta bonica il·lustració:

“Un moment que commovia era quan la Confraria de la Puríssima Sang treia el Sant Crist de l'església del Carme per portar-lo en comitiva, estès o alçat, a la Catedral per la processó. Quan el Manaies residien al Carme, l'acompanyaven, amb la Secció de Vestes i el pas de la Caiguda de Jesús, enmig d'una emoció continguda i expectant..

A tot aquest moviment s'hi afegia, també, el del Maniple de Manaies que, seguint la tradició, anaven a buscar els Penonistes per a retre'ls l'honor merescut. S'escollia l'itinerari més convenient, i es procurava anar a recollir, primer, al penonista de la Confraria de Je-

sús Crucificat i, després, el Principal (de la Puríssima Sang o de la Passió i Mort segons s'escaigués). Dintre del possible, es feia coincidir l'itinerari de retorn amb el camí que seguiria la Secció de Vestes de la Confraria de J.C per tal que s'afegissin darrere del Maniple i poder pujar, tot junts, a la plaça de la Catedral. Si això no era possible, es destinava als equites perquè fessin aquesta funció pel seu compte. Aquesta formació es feia sempre pendents de l'hora amb la finalitat d'evitar un retard en la sortida de la Processó.

Mostra fidedigne d'aquest darrer punt, la crònica de la Confraria de Jesús Crucificat, publicada al pro-

grama de Setmana Santa de l'any 1955, descriu, en relació a l'any 1952:

“El Divendres Sant la Confraria assistí a la Processó. Com que per la novetat d'haver d'anar a buscar el misteri a la Casa de Misericòrdia el Maniple es retrassà, va ésser precis fer un prodigi amb l'itinerari de tornada, taponant altres confraries que s'havien avançat i situant els nostres equites de manera que ens fos possible arribar a la Catedral abans que sortís el porrer. Malgrat tot, ho confessem, arribàrem tard.”

Aquesta eventualitat, obligà el Maniple a fer mitja volta a la marxa, per afegir-se ràpidament davant la processó, tot renunciant a entrar al Castrum com era acostumat. Resultat d'això, aquell any els manaies compliren amb escreix el precepte del dejuni del Divendres Sant: s'abstingueren del frugal i ràpid refrigeri que cada ú es portava per recobrar les forces necessàries per la processó que, en aquella època, tenia una durada d'unes quatre hores o més. Aquesta eventualitat va posar en evidència la resignació, l'austeritat i la fermesa dels nostres manaies d'aquells temps ja molt llunyans.

I arribats al punt i final d'aquesta col·laboració, desitjo hagi despertat i complagut la curiositat de lector. Moltes gràcies.

EL CONSELL DE LES CONGREGACIONS DELS DOLORS DE CATALUNYA

CONGREGACIÓ
DELS DOLORS

FRANCESC CAYUELA

President de la Congregació de la Mare de Déu dels Dolors de Girona

Enguany hem celebrat la XXVIII Trobada General de Congregacions dels Dolors de Catalunya a Bellpuig. Sempre es fa coincidir amb el primer diumenge de Quaresma i se celebra en una població que tingui una congregació o confraria o que conservi la tradició de la veneració a la Mare de Déu dels Dolors.

Qui s'encarrega de l'organització de la trobada és la congregació de la població amfitriona i el Consell.

Què és el Consell?

Fent una mica d'història, el Consell de Congregacions, Confraries, Associacions i Agrupacions de la Mare de Déu dels Dolors neix fa més de 30 anys. Un petit grup inicial format pels presidents i presidents de les congregacions de Girona, Badalona i Vic tenen la iniciativa d'unir totes les congregacions de Catalunya, donar a conèixer a tothom la seva existència i vida més enllà de les seves poblacions, enfortir els llaços, mantenir i fer créixer la devoció de la Mare de Déu dels Dolors i reiniciar el lligam amb l'orde dels Servents de Maria, els servites, fundadors de les congregacions

i confraries dels Dolors arreu del món. La primera trobada es va organitzar al monestir de Montserrat i per commemorar la XXV trobada és va tornar a Montserrat, just pocs dies abans que la pandèmia de la COVID19 paralizés el món i ens deixés dos anys seguits sense poder veure'ns.

En l'actualitat tenim 60 congregacions registrades arreu de Catalunya que són membres del Consell i que al menys un cop l'any ens trobem. Tenim aprovats en assemblea uns estatuts de règim intern que regulen la nostra relació i una Junta Directiva, escollida en assemblea cada quatre anys, vetlla pel bon funcionament del Consell. No es té l'interès de regular cap congregació ni tampoc de mantenir cap mena d'ordre jeràrquic. Cada congregació és independent i es regula per si mateixa i pels òrgans i normes legals civils i religiosos corresponents. Durant aquests anys s'ha fet molta feina per enfortir els llaços i trobar i posar en contacte moltes i desconegudes congregacions i tradicions. Tenim lligams amb els servites de la província d'Espanya i de l'Itàlia, de la qual depenem actual-

ment en l'àmbit espiritual i històric, tot i que legalment depenem de l bisbat corresponent i tenim un consiliari nomenat pel bisbe. Cada any ens acompanya un monjo servita a la trobada anual i durant aquests anys hem rebut la visita del responsable mundial de les congregacions de laics dels servites amb seu als Estats Units i del prior general de l'orde dels Servents de Maria, amb seu a Roma, fra Gottfried M. Wolff.

Voldria destacar la gran feina que tots aquests anys han fet molts companys de Catalunya i un record especial a l'amic Josep Lleixà de Badalona per la seva dedicació i que ara està passant uns moments difícils.

Que la Mare de Déu dels Dolors ens il·lumini tot l'any i donar les gràcies al papa Francesc, que ens ha portat nou bisbe a Girona.

Bona Setmana Santa.

HISTÒRIA DE LA CONFRARIA DE LA PASSIÓ DE GIRONA

ANTONIO RAMON MARTIN I JOAN PERE FÀBREGA

Molt sovint ens preguntem quins són els orígens de tradicions o pertinences a les que estem arrelats però dels quals només en tenim coneixement a través de les nostres experiències. Capbussant-me en la paperassa que tenia el tresorer Josep Fàbrega Canals, intento reescriure la història i animar a lectors a aportar la informació que desconec. Existeixen dues dates fonamentals en aquesta recerca: la nostra Confraria que va ser erigida el dia 20 de febrer de l'any 1944 i la primera processó que va fer el pas va ser durant la Setmana Santa de 1946.

La Congregació de la Passió va ser fundada al "Monte Argentario" el 22 de Novembre del 1720 per Sant Pau de la Creu. En principi constava d'una orde masculina dedicada a pregonar la Passió de Crist, posteriorment es va crear l'orde femenina (clausura, educadores i missioneres) i una branca seglar que es va anomenar Confraria de la Passió.

A Girona, un grup de devots de Sant Pau de la Creu i Santa Gemma Galgani, iniciaren contac-

tes amb els Pares Passionistes de Barcelona per establir una Confraria. El 2 de desembre de 1943 el sr. bisbe de la diòcesi, Dr. José Cartaña i Anglès va aprovar els estatuts d'aquesta nova Confraria.

Posteriorment, el 20 de febrer de 1944, la Confraria de la Passió de Girona va ser erigida canònicament en un acte de gran solemnitat. Una destacada delegació de confreres de Barcelona, va ser rebuda a l'estació de França, ara la Renfe, i es va traslladar en processó fins a la Parròquia de Santa Susanna del Mercadal. Allà, els esperaven les autoritats locals i el senyor bisbe, Dr. José Cartaña, per a la instauració oficial de la Confraria.

El creixement de la Confraria va ser ràpid, establint dues branques (Dames i Cavallers) i desplegant una àmplia gamma d'activitats.

LA PRIMERA JUNTA DE LA CONFRARIA aprovada pel Sr Bisbe estava composta per:

DAMES		CAVALLERS	
Presidenta	Francisca Aguiar	President	Vicente Cánovas
Vice-presidenta	Dolors Riera Pau	Vice-president	Miguel Cuesta Lastracto
Secretaria	Carmen Mané	Secretari	Anastasio Barroso
Vice-secretaria	Concepción López	Vice-secretari	José Fernández Ruiz
Tresorera	Josefina Barceló	Tresorer	José Fàbrega Canals
Vice-tresorera	Rosa Serrat	Vice-tresorer	Luis Bastons

A l'any just de la seva fundació, el 25 de febrer de 1945, es va celebrar l'aniversari amb la benedicció de les imatges de Sant Pau de la Creu i de Santa Gemma Galgani, esculpides per Claudi Rius i Garric. Aquestes figures van passar a formar part de l'altar reservat per la Confraria a la Parròquia de Santa Susanna del Mercadal.

L'any següent, la Confraria va enriquir el seu patrimoni amb dues noves imatges: Un Sant Crist en actitud agonitzant de mida natural, i una Mare de Déu policromada, que va ser constituïda, juntament amb l'estructura, l'embrió del Pas. Totes dues figures van ser tallades en fusta pel famós taller d'imatgeria Casa Rius, situat al carrer Enric Granados de Barcelona, on treballaven els escultors i tallistes Claudi Rius i Garric i Luis Causarás.

Aquestes adquisicions, juntament amb l'activitat incansable de les Juntes, especialment sota la presidència de la Senyora Francisca Aguiar, vda. de Barceló, van culminar amb la incorporació d'una imatge de Sant Joan, també tallada pel mateix imatger. Aquestes figures van completar l'altar de la Confraria i van constituir el pas que va desfil·lar, per primera vegada, la Setmana Santa de 1946 i en les processons successives.

Durant la Setmana Santa es realitzaven diverses activitats religioses: a la Catedral de Girona, "l'Hora Santa" el Diumenge de Rams i la funció de les "Quaranta Hores"; i a la Parròquia del Mercadal, "La Llançada" el Dimarts Sant.

El Divendres Sant, des de la Parròquia del Mercadal la Junta i Confreres vestits amb la vesta reglamentària de la Confraria, anaven en solemne processó fins a la Catedral, on s'unien al seguici de totes les confraries que començava a la Catedral. La Confraria de la Passió comptava amb l'acompanyament de l'esquadra de gastadors de la guarnició de Girona

*PROYECTO DE ALTAR
DE LA
PASSION DE NRO SR. JESUCRISTO
SE SUPLICAN DONATIVOS.*

amb banda i música, la divisió 42 d'infanteria, el cap de la qual, havia estat nomenat "Germà Major de la Confraria".

Durant molt de temps, la Confraria va mantenir la seva seu al Mercadal. Gràcies als donatius dels confreres, l'any 1962 es va construir un nou altar de la Passió. Les imatges de Jesús a la creu, la Mare de Déu i Sant Joan van ser traslladades a l'altar del Santíssim i només eren desmuntades el Dimarts Sant per a preparar el pas de la processó del Divendres Sant. En la confecció de l'altar van intervenir, entre altres, el picapedrer-marbrista Balliu, el fuster Serafí Sureda i el taller metàl·lic Carmaniu.

Anys després del Concili Vaticà II, els canvis derivats de les disposicions conciliars i l'evolució social i política del país va provocar una disminució en el nombre de confreres, situació que també va afectar altres confraries. Aquestes circumstàncies van posar en risc la continuïtat de la processó, però la ferma voluntat d'uns quants va garantir la seva supervivència.

A la dècada dels vuitanta, es va experimentar un ressorgiment d'aquesta tradició, amb la recuperació de moltes processons i la incorporació de molts confreres.

L'any 1982 va marcar un moment clau per a la Confraria de la Passió quan, juntament amb set altres confraries, va participar de nou en la processó, revitalitzant així una tradició històrica.

L'enrenou de desmuntar, anualment les imatges a l'església del Mercadal, generava complicacions en el funcionament de la parròquia. Per aquest motiu, el rector Mn Tort i l'Antoni Ramon Martín van acordar retirar les imatges de l'altar i deixar-les muntades al pas. La Congregació dels Dolors ens va permetre de

crear la nova seu a la seva església i guardar-hi el pas amb les imatges.

El pas amb la creu tenia la seva estructura de fusta amb dues rodes centrals i una roda mòbil a cada extrem. L'alçada de la creu presentava un desafiament logístic: no permetia que passés per la porta dels Dolors. Això requeria, cada vegada, treure la creu, passar el pas per la porta i tornar a posar la creu, un procés arriscat que podia danyar la imatge. Per solucionar aquest problema, l'Antonio Ramon Martin, amb l'ajuda d'en Joan Pere Fàbrega, va dissenyar i construir una nova estructura metàl·lica, amb dues rodes fixes darrere i dues mòbils davant. Aquesta nova estructura inclou un mecanisme enginyós que permetia abatre la creu per sortir per la porta dels Dolors sense necessitat de desmuntar-la. A més Julián de Castro va realitzar un tractament anticorcs i una restauració de les talles, i al taller d'imatgeria de Dolors Turró van fer la restauració de la pintura de les imatges.

La Junta de Confraries, aprofitant la quantitat de confreres que tenia, va sol·licitar a la Confraria de la Passió que s'encarregués del pas del Davallament. Durant uns anys, la Confraria va preparar i adornar, amb flors, aquest pas, a més del seu propi, participant així amb dos passos en la processó. Aquesta experiència va culminar amb la refundació de la Confraria del Davallament, acollida per l'església de Sant Narcís.

En l'actualitat, la Confraria de la Passió es troba revitalitzada gràcies a l'impuls d'una nova junta, que està dedicant-se activament a promoure i enriquir les activitats i tradicions de la Confraria.

La Confraria col·labora activament cada any amb tots els actes que s'organitzen per la Junta de Confraries: recés de Quaresma, Viacrucis, els diferents actes de la Setmana Santa amb la Processó de Divendres Sant i per Corpus, la catifa de flors.

EL SÍNODE: CAMINANT JUNTS COM A POBLE DE DÉU

ROSA M. ALSINA I PAGÈS

En aquests darrers temps, en el cor de la vida eclesial de l'Església Catòlica Romana, emergeix un esdeveniment de gran rellevància: el Sínode dels bisbes. Aquest terme, derivat del grec que significa "caminar junts", és un punt clau de diàleg, reflexió i presa de decisions que afecten al futur de tots els catòlics a nivell universal. Però, la importància del Sínode no radica únicament en la reunió de bisbes i diversos líders eclesialtics, sinó en la nostra participació activa i viscuda, la de tot el Poble de Déu.

El Sínode, convocat pel Papa, és avui la ocasió singular en la qual la nostra veu com a fidels, des dels

més alts membres de la jerarquia eclesialtica fins als laics, troba un espai i un lloc per expressar-se i ser escoltada. És una proposta oberta a caminar junts, a compartir les preocupacions, les necessitats, les esperances i els reptes de l'Església en el món d'avui. La participació en aquest esdeveniment no només és un dret, sinó també un deure i una responsabilitat per a tots nosaltres, pensant sobretot en el futur de l'Església.

La importància de la nostra participació en el Sínode es recolza en diversos punts. En primer lloc, reflecteix la naturalesa sinodal de l'Església, que es defi-

neix per la seva capacitat de governar-se a si mateixa amb la participació de tots els seus membres. A través del Sínode, es manifesta la unitat en la diversitat, i també com la riquesa de la fe catòlica es manifesta en les diverses expressions de la vida eclesial. A més, la participació en el Sínode és un acte de responsabilitat, però sobretot de coresponsabilitat de tothom en la missió de l'Església. Cada membre de la comunitat catòlica té un paper important a jugar en la vida i la missió de l'Església, i el Sínode és un espai privilegiat per discernir com respondre tots aquells reptes del món contemporani des de la perspectiva de la fe i en el marc comunitari de l'Església.

Així mateix, la participació en el Sínode és una expressió molt precisa i concreta de la comunitat eclesial. En aquest esdeveniment, tots els membres de l'Església som cridats a unir-nos en la pregària, la reflexió i la presa de decisions, compartint les seves experiències, escoltant-nos mútuament i aprenent dels altres. Finalment, la participació en el Sínode és un testimoni de la fe viva i dinàmica de la comunitat catòlica. En un món definit per mirades individuals i per la fragmentació de la societat, el Sínode recorda constantment que som cridats a ser part d'una comunitat de creients, cridats a caminar junts en la veritat i la caritat.

En conclusió, la importància de la nostra participació en el Sínode, del seguiment del seu treball i de l'atenció a tot allò que posa sobre la taula no pot ser subestimada. Com a testimoni de la vitalitat de l'Església, és la màxima expressió avui de la seva capacitat de respondre als reptes del nostre temps i una manifestació de la seva missió de ser signe i instrument de l'amor de Déu en el món. Que aquest esdeveniment, a través de l'escolta, el diàleg i el discerniment, identifiqui camins per a enfortir la comunitat eclesial, la participació activa constant de tots els membres de l'Església i la renovació del compromís amb la missió evangelitzadora.

Ara i sempre, tot l'equip seguim treballant
per a la tranquil·litat dels nostres clients

Prat Sàbat

A D V O C A T S

- Dret civil
- Dret mercantil
- Dret laboral
- Dret fiscal
- Dret administratiu
- Dret penal
- Dret processal
- Dret de família

Tens un negoci?
T'interessa, el nostre projecte
REACTIVA'T

reactiva't

972 218 200
info@pratsabat.com
www.pratsabat.com

Pl. Poeta Marquina 2,
principal · 17002 Girona

400 m DE BOTIGA!!

TEIXITS

c/ Josep Ma Segarra gratuït

Agell

PATCHWORK TEIXITS MERCERIA FILS LLANES PUNT DE CREU
ALTA COSTURA CORTINES CATIFES TAPISSERIA DECORACIÓ
ESTELADES SENYERES ARTICLES SOBIRANISTES REGALS
LLENÇOLS NÒRDICS PROTECTORS SOMNIERS I MATALASSOS

de Salt a tot Catalunya!

www.teixitsagell.com

C/ Major, 7 SALT T. 972 231 372

QUERA

1887

C. Argenteria, 22 · Girona
Tel. 972 20 46 90
www.quera.cat

des de 1875

CASA PIJAUME

*Espardenyes, sabates per plantilles i
amples especials*

Celebrem 140 anys !!!

Rambla Llibertat, 9 Tel: 972208201
Rambla Llibertat, 13 Tel: 972200829
17004 GIRONA
casapijaume@hotmail.com

COLLABORACIONES
PROGRAMA 2024

CENTRE GERIÀTRIC MARIA GAY

Experts en demències
Estades temporals
Centre de dia
Més de 135 anys d'experiència

Intertek

Vine a conèixer-nos!

Centre acreditat i concertat:

Generalitat de Catalunya
**Institut Català d'Assistència
i Serveis Socials**

Portal Nou, 12. 17004 Girona · Tel. 972 213 066 / Fax 972 206 609 · info.mgay@irsjg.org
www.residenciamariagay.org

LA HUMILITAT I LA PRIMAVERA

ARNAU PRAT VILÀ

Periodista

La Setmana Santa és un moment de l'any que pre-disposa a pensar, a rumiar. Malauradament, l'hem buidada de moltes coses, principalment, de la nostra humilitat. Li queden les marques d'un desert fèrtil en reflexions. Després d'aquest temps valuosíssim que és la Setmana Santa, de cop, explota la primavera. No hi ha cap hivern darrere el Dilluns de Pasqua. Observem aquests dies com un recés menys recés, perquè en el seu final sempre hi ha la primavera. Aire pur i bell que pot ser-ho més, si abans hem oblidat que vindrà. Si podem oblidar que vindrà la primavera, tot serà més viscut, més intens i viu. La Setmana Santa tindrà sentit si no pensem en la resurrecció fins que la visquem. Fins que veiem Jesús ressuscitar. No ens cal ni ens convé pensar-hi: seguim els passos dels més humils i fins que Déu no ens parli de salvació, no l'esperem. No parlem de la resurrecció i fem veure que la desconeixem. Tornem-nos humils. Humils, sí. I la humilitat ens farà invulnerables.

El món es repeteix, però no la vida. Pensem que el món és la vida, però no l'és, i ens aburgesem en sentir les coses i els cicles de cada any i les seves vivències. El món es repeteix, la història es repeteix, els anys es repeteixen i perdem la humilitat. Ens encoratgem perquè hem après de memòria els circuits del calendari que fem amb un vel als ulls. Ens pensem que ho sabem tot. Sabem que Jesús va ressuscitar i hem oblidat que nosaltres el vam crucificar i que nosaltres també el vam plorar. En el fons, sabem només les dates de les vivències que els anys ens porten, però ens tornem altius. Ens emborratxem de calendari, de gestos, de maneres de funcionar. Hem mecanitzat la mort de Jesús, però no l'hem interioritzat. L'hem deshumanitzada. No el sentim dir-nos que des-

prés de la seva resurrecció vindrà la primavera. No el sentim parlar-nos del seu patiment i la nostra sort. No l'escoltem; ens pensem que ja no pot ensenyar-nos res. La creu no s'imposa: és una imatge mil vegades observada i que s'ha tornat freda de les nostres no-reflexions sobre ella. El patiment de Jesús és cada any el mateix i no volem la nostra sort, la ignorem.

Tornar a la humilitat d'escoltar Jesús. Tornar a la humilitat de veure'l patir una altra vegada, i, a la fi, desvetllar-nos i sorprendre'ns amb el naixement de la primavera. Fer de la creu la nostra barrera; fer-nos submisos a ella i, tot seguit, suportar-la entre camps florits. Penso en una humilitat honesta, és a dir, íntima, individual. De nit, en un racó, sol a l'habitació, sol davant de Jesús. Has de buscar el ritual, has d'anar-hi: buscar la Quaresma i la Setmana Santa, que no vinguin per pur calendari. Han de tancar-te i també t'acolliran. Has de provar, intentar no saber res de la resurrecció ni de la primavera quan comença la Setmana Santa, perquè quan arriba pugui abraçar-te molt fort i la resurrecció sigui també la teva. I perquè quan la primavera marxi, i el món continuï per tu girant (o no) i la vida et fereixi a tu, sol, de nit, en un racó, recordis la teva sort, recordis que ara et toca dolor, i que ja li has posat cara. O potser és tan bèstia que li poses cara en aquell moment. Però hauràs après que aquest moment havia d'arribar i la teva humilitat et salvarà, et farà invulnerable. Perquè la teva humilitat serà tanta, que ningú t'atacarà com tu t'hauràs atacat i vist ferit, despullat, sol, en un racó, culpable i innocent, davant Jesús. I si el dolor és massa, immens, impossible, terrible... Pensa que hi haurà una primavera en el seu final, segur. En algun lloc t'estarà esperant com ens espera ara.

PORTES RESIDENCIALS

Faci que la porta del seu garatge no perjudiqui la imatge de la seva façana.

Podem lacar o anoditzar l'enrollable amb el mateix acabat que els seus tancaments d'alumini.

PORTES COMERCIALS

Adaptades a tot tipus d'imatge comercial. Tots els colors.

Som especialistes i treballem per empreses que es dediquen a l'execució d'obra "claus en mà" per a grans marques comercials.

De conformitat amb la norma EN 13241-1
"Puertas industriales, comerciales de garaje y portones"

PORTES METALLIQUES RIERA, S.L.

Noves oficines : Carretera Sant Fellu de Guixóis 27
17004 GIRONA

Tel 972212255-972208288 Fax 972223617
info@portesriera.com-www.portesriera.com

Fleca
La Mola

c/ Baldrià Reixach, 30 baixos 1ª · 17003 · Girona

M 688 893 781

flecalamola@hotmail.es

el
repunt

tot en
reparacions

TOT EN REPARACIONS

- material esportiu
- material ortopèdic
- tendes de càmping
- tapisseria
- marroquineria
- roba i complements

CÒPIES DE CLAUS

ACCESSORIS EN VENDA
COMANDAMENTS GARATGE

c/ Canonge Dorca, 47 - 17001 GIRONA
(Cantonada Güell) Zona Devesa
Tel./Fax 972 20 03 06

Alfil.be Girona
La teva papeteria

Distribució de material oficina

Cartutxos

i tòners

Oficines

Escoles

Acadèmies

Tallers

Indústries

Comerços

No cobrem parts a Girona i rodalia

Alfil.be Girona
C/ Miquel Baldiri Reixach, 26
17003 Girona
Tel: 872 083 569
girona@afil.be / girona11811be@gmail.com

www.afil.be

CENTRE D'ESTUDIS DE LA SETMANA SANTA

Centre d'Estudis de la **Setmana Santa**
GIRONA

Publicació del Consell Metropolità de la Santa Creu
i de la Setmana Santa de Girona per a l'intercanvi i la comunicació

APORTACIÓ DEL CENTRE D'ESTUDIS DE LA SETMANA SANTA

RAMON MUNTADA I ARTILES

Director del CESS Girona

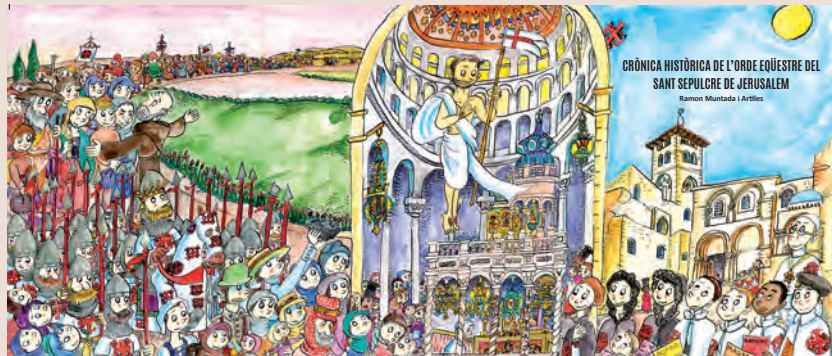
La secció del Centre d'Estudis de la Setmana Santa (CESS) d'enguany aporta una col·laboració que considerem de gran interès. Es tracta de l'article del senyor Aleix Calle i Padullés que porta per títol *Pràctiques devocionals de la Girona set-centista*. Amb la present contribució, són ja vint els anys en els que el programa de la Junta de Confraries de la Setmana Santa de Girona incorpora estudis en forma d'articles. De l'aportació d'enguany complau molt veure com la ciutat de Girona del segle XVIII comptava amb confraries de caire penitencial que encara avui perduren i que es corresponen amb l'arxiconfraria de la Puríssima Sang, l'arxiconfraria de la Passió i Mort, la Venerable Congregació dels Dolors. A aquestes cal afegir-hi els manaiés que nasqueren precisament al s. XVIII. Hom pot llegir com cadascuna d'aquestes entitats religioses ha anat fent el seu propi camí. És amb aquest estudi de caire històric que ens ajuda a entendre millor quina era la presència històrica d'aquelles formacions a les processons de Setmana Santa a casa

nostra. Aproximar-se històricament en aquella religiositat popular i fer-ne memòria ens són imprescindibles per entendre millor el pòsit de la fe i creences actuals.

El CESS vol fer també ressò de la recent publicació que porta per títol *Crònica històrica de l'Orde Eqüestre del Sant Sepulcre de Jerusalem* que ha estat il·lustrada per la genial artista de fama internacional senyora Pilarín Bayés de Luna i que ha estat escrita per qui subscriu pensant en un públic ampli majoritàriament jove. És aquesta una orde pontifícia de laics present a tot el món que compleix la missió encomanada pel Sant Pare d'ajudar als cristians de Terra Santa. Organisme que des de l'any 1957 i durant molts anys es fa present a la processó del Sant Enterrament a Girona.

Ja sigui, doncs, amb l'article que poden aquí llegir a la secció del CESS o bé amb la història il·lustrada

a què fem referència en aquestes línies, com el públic adult i jove poden conèixer la història que envolta tant la pietat popular gironina del segle XVIII com en general l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem. Suggerim, doncs, aquestes lectures per tal d'aproximar-nos en aquestes dues realitats que encara que semblin llunyanes són també ben actuals.

PRÀCTIQUES DEVOCIONALS DE LA GIRONA SET-CENTISTA

ALEIX CALLE I PADULLÉS

A banda de les celebracions religioses que es realitzaven a la ciutat Girona tant per Setmana Santa (processons de dijous i divendres sant) i Corpus Christi com a les festes de Sant Narcís (29 d'octubre) i la Immaculada Concepció (8 de desembre), el poble gironí s'organitzava en aquestes dates especials i també durant l'any entorn a unes determinades confraries religioses, algunes de les quals han perviscut fins als nostres temps, i gremis, però també esdevenien el refugi de molts membres de l'àmbit polític, per exemple, amb els vots promesos davant una necessitat o pandèmia (Clara, 1982, p.175)¹.

Així l'any 1771 l'Ajuntament gironí, sota l'alcaldia major i lloctinència de corregiment de Joseph Ignacio de Castellví i Pontarró, encarregà una relació de les festivitats menors que celebraven les confraries, congregacions i gremis locals (un inventari d'aquests i la seva trajectòria històrica, nombre de funcions religioses celebrades i el seu cost, les rendes i aportacions dels confreres, els pabordes majors i menors, entre d'altres)². Pel que fa a les confraries de gremis, trobem els següents: col·legi de notaris (1671), llauradors i curtidors; cònsols d'adroguers, confiters i sereno; llibreters, teixidors de vel i botoners, gremi dels fabricants de sogà (1616), taverners, teixidors de lli, gremi de paraires, terrissers, barreters, robbers

(1578), hortolans, sabaters, forners (1738), albadivers, teixidors de llenç, prohoms de Sant Aloi, argenters, col·legi de cirurgians (juntament amb metges i boticaris locals) i els mestres de casa.

Quant a les confraries o congregacions estrictament més religioses o formades per l'estament eclesiàstic de la ciutat, trobem les següents: els Dolors (1687), Tercera Orde de Sant Francesc (1228), Tercera Orde de Sant Diumenge, Tercera Orde del Carme (1476), pabòrdia de Maria Santíssima del Carme (1606), confraria de la Mare de Déu del Roser, acadèmics del cercle de l'Angèlic Dr. Sant Tomàs d'Aquino (1733) i les tres confraries que han perviscut fins als nostres dies i que analitzem seguidament: la Puríssima Sang de Jesucrist, la Passió i Mort de Jesucrist i els Pabordes de Ntra. Sra. dels Dolors.

CONFRARIA DE LA PURÍSSIMA SANG DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST

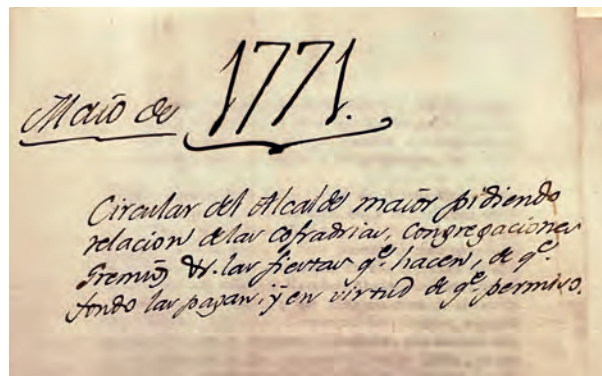
Al document de 1770-1771 que lliuren els confreres i gremis als regidors de l'Ajuntament, s'hi explicita que la Puríssima Sang fou fundada a la capella contigua a l'església del convent de Ntra. Sra del Carme per

1. CLARA, J. (1982). «La pesta del 1650. La desigualtat davant la mort i aspectes religiosos». *Estudi General*, 165-188. Clara ens explica el ferm compromís de les autoritats a complir els vots pels quals havien suplicat la intercessió divina a través de la Immaculada i de Sant Francesc de Paula en moments de crisi col·lectiva o pandèmica.

2. Inventari de confraries i gremis de l'Ajuntament de Girona (1771). Dins de R. 11589 (Gremis). Arxiu Municipal de Girona (AMGi).

Reial Privilegi del Virrei de Catalunya Diego Hurtado de Mendoza el 24 d'octubre de 1569, amb el suport del bisbe de Girona. El principal objectiu de la Confraria suposa l'acompanyament terrenal/temporal i espiritual als encausats judicials o reus fins a la seva mort (la pena de condemna) i enterrament, entenent també aquest procés d'alliberar-se de la detenció per acudir a la capella a rebre el suport espiritual fins a ésser donats sepultura a la respectiva tomba del dit Monestir del Carme³. Carles Rahola, al seu estudi sobre la pena de mort a Girona⁴ els segles XVIII i XIX, explica que la principal funció de la Confraria és assistir pietosament els reus: *"ahont dit sentenciat estarà pres, y aquell aconsolar, assinistrar, e encaminar y confessar, e finalment no dexar ni desemperarlo fins hage mort corporal"* (Rahola, 1975, p.12).

Rahola també ens exposa que, després d'aquesta assistència espiritual, els frares de l'esmentat monestir celebren misses pel descans etern de les seves ànimes. Quant a l'assistència temporal, veiem que la Confraria sufragava totes les despeses dels sentenciats (p. . l'alimentació, el funeral, la cera, la música o el predicador) amb les aportacions dels confreres, la recollida pública d'almoïna i també fundacions pies de fidels difunts, censals o rendes (p.82⁵. En aquest sentit, caldria analitzar el seu Registre de Censals i Pensions del últim terç de segle XVIII. Per exemple, hi trobem el cas de la fundació d'un censal, per part dels Ciutadans Honrats de Barcelona Francesc i Joan (de Cartellà) i Baldiri Motger (de Montcalt), que va adscriure els masos Motger i Tosca i terres colindants a

Petició per l'Ajuntament de Girona de la relació de confraries, congregacions i gremis locals (1771). AMGi.

la confraria. Aquest fet també denota un abast extra-local de la confraria que assolia més influència més enllà dels carrers de Girona.

La Confraria de la Puríssima Sang, a més de les ja esmentades festivitats inicialment com la processó de Dijous Sant, participava també d'altres celebracions religioses menors durant l'any: festes de la Santa Creu (3 de maig), la degollació de Sant Joan Baptista (29 d'agost) o exercicis espirituals (amb l'exposició del Santíssim, oracions etc.) aniversaris o misses pels difunts, entre d'altres.

També cal destacar la diversitat social-estamental que es poden expressar, per exemple, en els portadors del Sant Crist. El 1790, se'n fa la següent relació:

3. La jornada de l'execució s'iniciava amb l'exposició del Santíssim a la capella on havien estat confessats els reus fins que eren dirigits en processó, encapçalats pels administradors amb el Sant Crist i envoltats per les atxes i les vestes, cap a ésser executats (Rahola, 1975, p. 13).

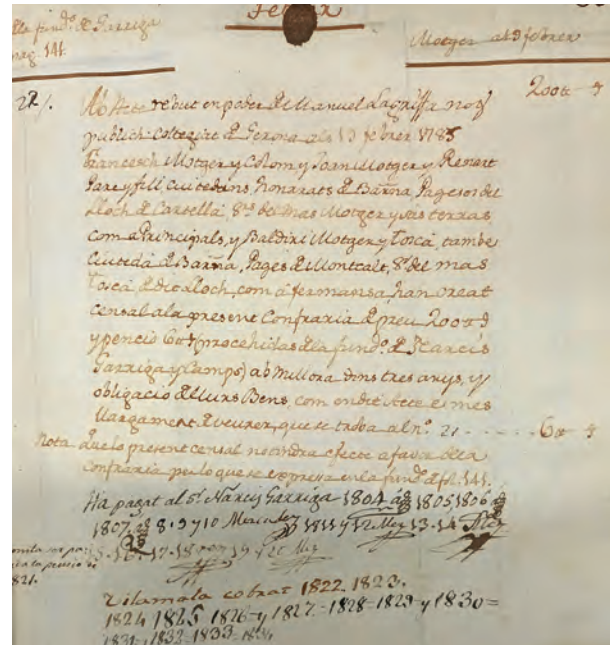
4. RAHOLA, C. & i LLOP, T. R. (1975). *La pena de mort a Girona*. Rafael Dalmau.

5. MUNTADA I ARTILES, Ramon. (2021). «Devoció religiosa a la ciutat de Girona durant la pandèmia de 1650». Programa Oficial de la Junta de Confraries de Girona de l'any 2021. pp. 1-85. Muntada ja ressalta que el sentiment de proximitat a la mort es feia present en l'adjunció dels anomenats llegats i testaments religiosos (censals, fundacions de misses i aniversaris etc.) a l'altar de la Puríssima Sang.

Pere Corominas (cinter), Pere Grau (courer), Ramon Costa (aluder), Miguel Thomàs (hortolà), Miguel Sureda i Salvador Sisó (flaquers), Ramon Cicura (sastre) i Balthasar Costa. De la Confraria de la Puríssima Sang, també cal esmentar el seu llibre d'Homens⁶ i el de Dones⁷, que detalla el llistat de confreres/esses de la dita Confraria en el període a sota especificat.

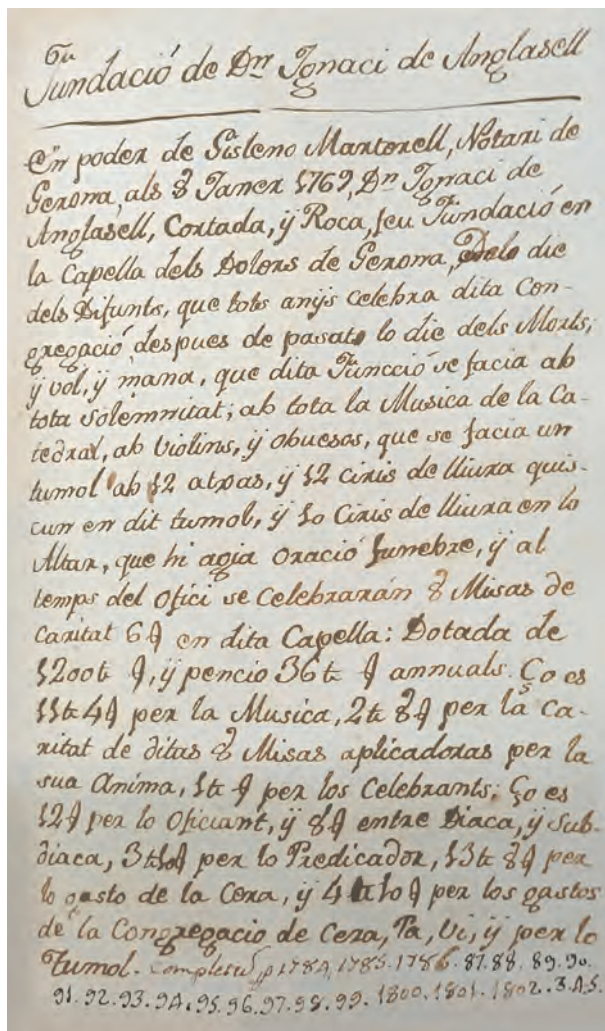
Com a curiositat, en aquest convuls segle XVIII, trobem també l'aparició d'una nova figura a les processons dels Dies Sants, els manaies. L'historiador Pep Vila ens informa de la sol·licitud d'un conjunt d'obrers per participar com a "armats" en la processó de Divendres Sant (justificant-se en la seva presència en la de Dijous Sant) el 1723⁸, 28 anys de la tradicionalment data acceptada (1751) de primera presència de manaies a la nostra ciutat i proposada per Josep Grahit⁹. Vila esmenta que la presència de manaies podria vincular-se a la seva funció d'escortament "militar" del pas del Sant Sepulcre en la processó del Sant Enterrament (pp. 8-79). En aquest sentit, podríem afirmar que la Puríssima Sang actuava com a eix central de referència a la processó a partir del qual s'articulava aquest acompanyament d'elements profans com els manaies amb elements religiosos, com les confraries. Per tant, cal aclarir que els manaies no neixen com a una altra confraria, ni tampoc resten autoritat a

Censal dels masos Montger i Tosca (1785) en favor de la Confraria de la Puríssima Sang. ADG.

les confraries religioses existents (ni s'anivellen a les mateixes condicions ni representació que aquestes), sinó que reforcen l'autoritat i la preeminència ja abans imperant de confraries com la

6. El llibre d'Homens de la Reial Confraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist, del volum 1751-1826 (ADG) inclou un considerable nombre de confreres de diferents categories socioprofessionals com Esteve Brugada (negociant), Barthomeu Bacó (prevere), Joseph Alzina (pagès), Joan Astrada (sastre) o Narcís Busquets (cirurgià), entre molts d'altres, així com també de varies geografies.
7. El llibre de Dones de la Reial Confraria de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist, del volum 1751-1871 (ADG) inclou també un major nombre d'integrants, també segurament perquè la seva més eixamplada cronologia, que, tot i no explicitar-ne en tots els casos l'estat civil, es pot deduir que són monges o vídues esdevingudes d'alguna congregació o orde, com Maria Güell (vídua, 1753), Arcàngela Vila (vídua, 1741) o Anna Maria Martina (vídua, 1751).
8. VILA, Pep. (2006). «Noves dades sobre la presència d'armats a la Processó del Divendres Sant (1723)». Programa de Setmana Santa de l'any 2006. pp. 8-81.
9. GRAHIT, Josep. (1952). «La Real Cofradía de la Purísima Sangre de Nuestro Señor Jesucristo». Programa Oficial de la Junta de Confraries de Girona de l'any 1952.

Fundació d'ignasi d'Anglasell (1769) per la capella dels Dolors de Girona. ADG.

de la Puríssima Sang. Els manaies apareixen i romanen com a un acompanyament dins les processons dels Dies Sants gironins, emulant un seguici de l'Antiga Roma en aquest recorregut per la ciutat però sempre exercint com la cuirassa subjecte al cos que representarien les confraries i, principalment, la Puríssima Sang.

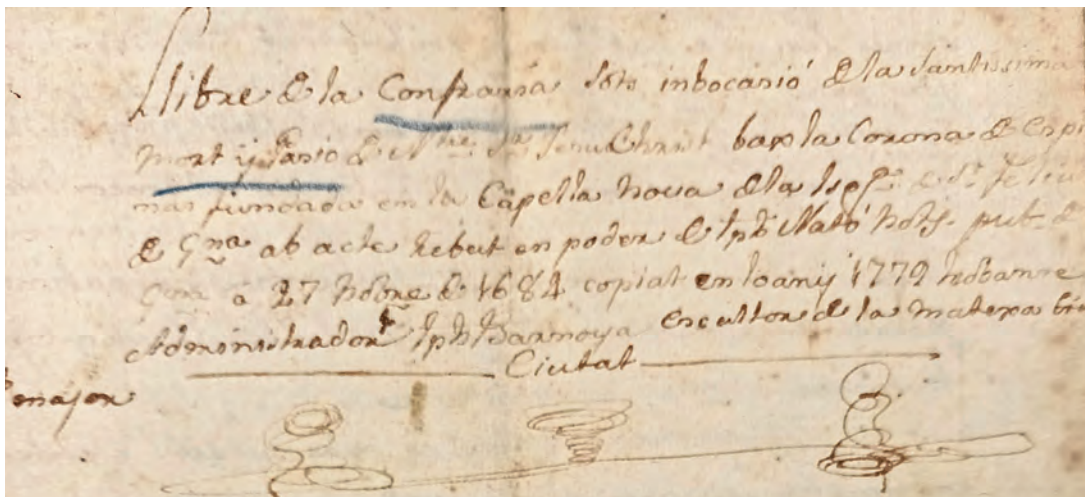
LA VENERABLE CONGREGACIÓ DE NOSTRA SENYORA DELS DOLORS

La Venerable Congregació dels Dolors fou fundada amb el suport i llicència del bisbe de Girona Miquel Pontich el juny de 1687 i, després de passar per l'església de l'Hospital de Santa Caterina i altres ubicacions, instituïda ja al segle XVIII a l'actual Església dels Dolors, en els terrenys adjunts al Convent de la Mercè¹⁰. L'objectiu d'aquesta congregació amb arrels florentines expandida per tot el continent europeu era posar en valor la pregària, la caritat, la comunió i la pau com a reacció a les disputes socials que trencaven aquesta fraternitat (Codina, 2022)¹¹.

Cenyint-nos al segle XVIII, la congregació dels Dolors també efectua aquesta relació de festes religioses durant l'any que demana l'Ajuntament: Evidentment, hi trobem la processó de Dijous Sant, però també el divendres de Passió o dels Dolors (festivitat de la Mare de Déu; un altre dia de celebració del seu Patrocini també es podia celebrar el 15 de setembre), Sant Felip Benizzi (22 d'agost), el septenari (temps de 7 dies) per la Pasqua de l'Esperit Sant, l'aniversari

10. Treball del Centre d'Estudis de Setmana Santa, de Clara HERRANZ PADRES, publicat al programa de Setmana Santa de Girona, 2007. Dipòsit legal GI-175-98.

11. CODINA, P. (28 de març de 2022). 320 anys de la Venerable Congregació de la Mare de Déu dels Dolors. *Diari de Girona*. <https://www.diaridegirona.cat/comarques/2022/03/28/320-anys-congregacio-verge-dels-64347624.html>

Llibre de la Confraria sota invocació de la Santíssima Mort i Passió de Nostre Senyor Jesucrist. Lligall. ADG.

o misses així com exercicis espirituals tots els divendres. Pel que fa a les finances d'aquesta Congregació, trobem un denominador comú amb la Puríssima Sang ja que, a banda de les almoines recollides, també es sufragava a través del patrimoni material llegat i les fundacions fetes en vida. Aquestes fundacions i llegats, de les quals cal ressaltar que podien ser des de la màxima senzillesa fins a altres de major ostentació, ens fan conscients de l'heterogeneïtat estamental també present en la Congregació gironina dels Dolors d'aquells temps. Per exemple, al llibre de Fundacions (1727-1805) de la Congregació, hi trobem una notable fundació d'Ignasi d'Anglasell pel dia dels difunts a la capella dels Dolors de Girona que cito literalment: “*mana que dita Funció se facia ab tota solemnitat; ab tota la Musica de la Catedral, ab violins [...] que se facia un tumol ab 12 atxas, y 12 ciris de lliura quisquam en dit tumol y 10 ciris de lliura en lo Altar, que hi agia oració funebre, y al temps de l'ofici se celebrarán 8 Misas de caritat en dita capella: dotada de 5200 [lliures/sous/rales] y penció 36 [lliures/sous/rales]*”. En aquest cas veiem que és una fundació amb una important dotació monetària per la celebració de la funció el dia dels difunts amb un enorme dispendi, després detallat al document, en cera per, pa i vi, túmul, ciris, atxes, música, misses, predicador, oficiant, diaques, entre d'altres.

Com la Puríssima Sang, també veiem en els Dolors (i segurament encara més) una gran capacitat d'abast i influència de la congregació en altres punts del país i també a fora. A nivell català, trobem diferents congregacions dels Dolors agermanades amb la gironina, de ciutats com Barcelona, Cervera o Seu d'Urgell i de viles com Berga, Besalú o Peralada, entre d'altres descrites a les Actes de la junta secreta (1687-1762)¹². En aquest volum, també hi trobem una interessant i diversa documentació: autorització del prior i diaques com a requisit d'accés per als no congregants, la jerarquia de lloc entre els congregants en un ofici (novicis respecte oficials majors), confirmacions de correctors, novicis, comissaris per festes de nadal o

¹²Actes de la junta secreta (1687-1762). Arxiu Diocesà de Girona (ADG).

Escut que commemora a la façana de l'església del Carme la construcció de la capella de la Puríssima Sang (1699-1700). Arxi-confraria de la Puríssima Sang. Pedres de Girona. https://www.pedresdegirona.com/sang_0_tm

dels dolors o septenari, relacions de l'òidor de comples, donacions d'objectes, correspondència amb congregacions d'altres emplaçaments (i les seves felicitacions nadalenques) o la distribució de càrrecs per ternes (priors, doctors eclesiàstics, doctors seculars, novicis, secretaris i receptors)¹³.

CONFRARIA DE LA PASSIÓ I MORT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST

La Confraria de la Santíssima Mort i Passió de Nostre Senyor Jesucrist fou fundada el 1684-85 a la capella nova de l'Església de Sant Feliu, per expedició d'una butlla papal i amb l'aprovació episcopal, malgrat l'informe de 1771 que la Confraria lliura a l'Ajuntament relata que no s'ha pogut trobar la prova documental d'aquest consentiment. Aquest document de 1771 també ens deixa entreveure que la Passió i Mort no és una confraria que surti molt als carrers ja que, a banda de la processó de Divendres Sant, l'única funció religiosa durant l'any és l'ofici solemne a la capella del Sant Crist el primer diumenge després del dia de Santa Creu de setembre. Tal i com les altres dues confraries, es recorre a l'almoïna per pagar misses i aniversaris de difunts membres.

Al llibre de la Confraria¹⁴, s'estableix rigidament que aquesta no pugui ser dirigida per l'estament nobiliari o eclesiàstic: *“Primo que sempre y quant se aje de elegir o anomenar alguna persona per entrar en dit numero nos puga ni sia licit per ninguna via anomenar ni elegir altre persona sino del bras menestral*

13. Actes de la junta secreta (1687-1762). Arxiu Diocesà de Girona (ADG). p.189. Aquesta distribució de càrrecs (oficials majors) era fruit de l'elecció per ternes (grups de tres persones) feta per la Junta Secreta de la Congregació el 2 de juny de 1707. Aquests càrrecs tenien la durada d'un any i el motiu d'elecció consta com a la idoneïtat dels escollits en favor de la Glòria de Déu i de la Mare de Déu dels Dolors. En aquest cas, la terna de priors era compost pels canonges Joseph Canou, Sebastià Benages i Antoni Quintana; la terna de Drs. eclesiàstics: Joan Malavila, Jacinto Carol i Joan Ros; la terna de Drs. seculars: Joan Gibert, Francesc Garriga i Pere Pau Mallol; la terna de novicis: Francisco Llobera, Pere Joan Dalmau i Joan Nunell; la terna de secretari: Joan Talleda, Joseph Abras i Matheu Tio; i la terna de receptor: Francisco Vila, Francesch Parer i Andreu Ferrer.

14. Lligam de la Confraria de la Passió i Mort. Arxiu Diocesà de Girona (ADG).

per regir y governar dita Confraria. [...] tals que auran de entrar en dit numero sien personas de bona fama y de hoficis honrosos” (pp.3-4). També s’hi detalla la relació de 6 administradors (4 dels quals eren extrets com a laics i eren els encarregats de recollir almoïna, un d’eclesiàstic o canonge i un de beneficiat) a la Confraria i una rigorosa estructuració de la comptabilitat. Els administradors laics no podien actuar ni fer despeses sense l’aprovació dels dos eclesiàstics. També hi veiem les figures dels basiners (encarregats de la recaptació per capelles i esglésies) i l’òidre de comptes. L’objectiu fonamental de la Confraria és augmentar la devoció a l’església, el servei a Déu i els sants. D’aquesta confraria, trobem aportacions de particulars, com per exemple, “*la successió de la Universal Heretat i Bens de Damia Robira sirugia de G[iro]na a favor de la capella Nova del S[antíssim] Sa-grament de St Feliu*” (p.19).

Conclusions

Podem afirmar amb tota rotunditat que la devoció i pietat cristianes a la Girona del segle XVIII s’articulava entorn a confraries i congregacions, ja fossin des dels múltiples gremis com des de les estrictament religioses confraries que han sobreviscut fins als nostres dies: Puríssima Sang, Passió i Mort, i Dolors. Observem la notable incidència d’aquestes tres confraries, no solament en els actes religiosos destacats sinó també amb el dia a dia de la població a través d’efectuar misses o aniversaris per difunts, així com actes de caritat amb la recollida d’almoïna i el llegat de fundacions, censals o donacions. A nivell socio-estamental, cal destacar que un individu, a més del gremi al qual pertanyia, també podia formar part d’una d’aquestes tres confraries. La de Puríssima Sang i els Dolors es caracteritzen per un cert hibridisme social dels seus confreres i confradeses: dignitats nobles i eclesiàstiques, la noblesa de les lletres

(doctors en dret o medicina, advocats, notaris etc.) una incipient burgesia i oficis de l’època (menestrals, peraires, botiguers, teixidors etc.) No obstant, la de Passió i Mort tancava el seu govern a la mà mitjana menestral, fet que es pot entendre tenint en compte en què ens trobem amb una societat d’Antic Règim, caracteritzada pel corporativisme d’aquestes confraries i gremis que es regien per uns privilegis i un ordre molt tancat, codificat, i jerarquitzat al qual no tothom hi tenia accés. L’inventari de 1771 que el Consistori de Girona elabora sobre totes les confraries, congregacions i gremis ens mostra que la majoria d’aquests mantenen una constant activitat (setmanal o mensual) de festivitats religioses menors durant l’any. Davant de tot això, també caldria preguntar-nos si aquestes tres principals confraries analitzades entraren en decadència o es mantingueren estables o en auge. En el cas de la Puríssima Sang, aquesta manté un paper certament “maternal” sobre la resta de les confraries ja que és la més antiga a la ciutat i acaba assolint un gran protagonisme social fins al punt que acaba fent-se càrrec a partir de 1776 del pas del Sant Sepulcre, tradicionalment dirigit per la Confraria de Sant Jordi (Muntada, 2023, p.82¹⁵), la noblesa gironina de caràcter immemorial, i el 1766 també construí la Creu dels Impropers.

En el cas dels Dolors, veiem que es manté vinculada a diferents llocs també amb censals i sobretot amb l’associació d’altres congregacions homònimes de diversos punts del país. I, per últim, en el cas de la Passió i Mort, veiem que, malgrat l’escassa presència de funcions religioses durant l’any, també cal considerar que es troben vinculades a una important basílica, Sant Feliu, i probablement manté una certa estabilitat (potser no auge) degut les arrelades interrelacions entre la classe menestral que n’era membre i la complexa administració i codificació de la confraria.

15. MUNTADA I ARTILES, Ramon. (2023). «Pràctiques religioses de Dijous Sant a la ciutat de Girona durant el segle XIX». Programa Oficial de la Junta de Confraries de Girona de l’any 2023. pp. 8-83.

SEGURIFOC S.L.

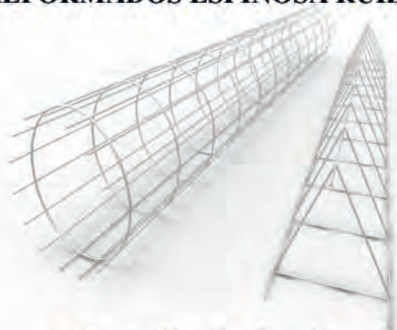
EQUIPS DE PROTECCIÓ INDUSTRIAL I
EXTINCIÓ D'INCENDIS

---

c/ Mosquerola, 84 - 17180 VILABLAREIX (Girona)
Tel. 972 23 71 99 - Fax 972 24 28 01
www.segurifoc.com - segurifoc@segurifoc.com

PREFER

PREFORMADOS ESPINOSA RUIZ, S.L.

"Ferralla de Qualitat"

www.prefer.es
Tel. 972 47 84 24 – Fax 972 47 76 83

TOT-SAL

C/ Onyar 117-127
17457 Riudellots de la Selva - Girona
Telf. 972 47 81 49
info@totalsal.com
www.totsal.com

PIELES Y CUEROS
PALOMERAS Y GAMBÚS, S.A.

Avda. Països Catalans, 135-149
17457 Riudellots de la Selva - Girona

Punts de llibre

Podeu trobar els punts de llibre de totes les confraries de Girona a la nostra botiga, a l'església dels Dolors

Setmana
Santa GIRONA

CONFRARIA DEL
SANT SEPULCRE

Setmana
Santa GIRONA

CONFRARIA DE
SANT HONORAT

Setmana
Santa GIRONA

CONFRARIA DE
LA SANTA FAÇ

Seguir l'actualitat

Comunitat
whatsapp

Més info:

www.juntaconfrariesdegirona.cat